

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK-KE.431.10.2020.TW

Wrocław, dnia 30 czerwca 2020 r.

Pan
Radosław Jęcek
Burmistrz Karpacza

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

W dniach od 12 do 29 maja 2020 r., na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1464 z późn. zm.), art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 224) oraz imiennego upoważnienia Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 maja 2020 r. nr 21 (sygn. NK-KE.0030.21.2020.TW) Tomasz Woch – starszy inspektor wojewódzki – kontroler z Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu przeprowadził w Urzędzie Miejskim w Karpaczu, siedz. ul. Konstytucji 3 Maja 54, 58 – 540 Karpacz (zwanym dalej Urzędem), kontrolę problemową w trybie zwykłym w przedmiocie realizacji zadań z zakresu administracji rządowej polegających na wydawaniu, odmowie wydania, zmianie, uchyleniu lub cofnięciu zezwoleń w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla zwierząt, a także spalarni lub grzebowisk zwłok zwierzęcych i ich części.

Kontrola realizowana jest w oparciu o zatwierdzony w dniu 13 grudnia 2019 r. przez Wicewojewodę Dolnośląskiego plan kontroli na I półrocze 2020 r. (sygn. NK-KE.430.5.2019.DD).

Kontrolę przeprowadzono w zakresie:

- przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm., zwana dalej k.p.a.) przy wydawaniu, odmowie wydania, cofnięciu, uchyleniu lub zmianie decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wskazanym przez ustawy szczególne;
- przestrzegania przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 z późn. zm., zwana dalej u.c.p.g.) w zakresie wydawania, odmowy wydania, zmiany, uchylecia lub cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wskazanym w powyższej ustawie;
- przestrzegania ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2019 r. poz. 1437 z późn. zm., zwana dalej ustawą z.z.w.z.o.ś.) w zakresie wydawania, odmowy wydania, zmiany, uchylecia lub cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wskazanym w ustawie;
- przestrzegania przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej

(Dz. U. z 2019 r. poz. 1000 z późn zm.) oraz wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych w zakresie wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności, o której mowa w ustawach u.c.p.g. i z.z.w.z.o.ś.

W przedmiocie udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności określonej w ustawie u.c.p.g. oraz w ustawie z.z.w.z.o.ś. okres objęty kontrolą obejmował czas od 1 stycznia 2015 r. do 12 maja 2020 r.

W związku z wydaniem w dniu 20 marca 2020 r. rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. poz. 491 z późn. zm.) od dnia 20 marca 2020 r. do odwołania (§ 1) w toku niniejszej kontroli nie przeprowadzono jakichkolwiek czynności kontrolnych w siedzibie Urzędu. Komunikacja pomiędzy kontrolerem a kontrolowaną jednostką odbywała się przy pomocy platformy e-PUAP, poczty elektronicznej oraz innych środków porozumienia na odległość.

Funkcję kierownika jednostki kontrolowanej w całym okresie objętym kontrolą pełnił Pan Radosław Jęcek – Burmistrz Karpacza¹.

Zadania będące przedmiotem kontroli, a wynikające z przepisów ustawy u.c.p.g., wykonywane są, według przepisów Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miejskiego w Karpaczu (zwany dalej regulaminem) w ramach stanowiska inspektora ds. ochrony środowiska². W wyniku weryfikacji dokumentów udostępnionych przez kontrolowaną jednostkę ustalono, że zadania objęte jej zakresem są realizowane przez pracownika zatrudnionego na stanowisku podinspektora ds. ochrony środowiska.

[dowód: akta kontroli str.: 36 - 42]

W wyniku kontroli stwierdzono, iż decyzje wydawane w jej przedmiocie były podpisywane przez Burmistrza Karpacza³.

Poza powszechnie obowiązującymi przepisami rangi ustawowej problematyka wydawania przez Burmistrza Karpacza zezwoleń w zakresie ustawy u.c.p.g. została uregulowana w następującym akcie prawa miejscowego:

- uchwale nr XV/141/11 Rady Miejskiej w Karpaczu z dnia 30 grudnia 2011 r. w sprawie określenia wymagań dotyczących świadczenia usług w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (opubl. w Dz. Urz. Woj. Doln. z dnia 10 lutego 2012 r., poz. 588, obowiązuje od 25 lutego 2012 r.), zwanej dalej uchwałą.

W dniu 15 czerwca 2020 r. kierownikowi jednostki kontrolowanej doręczono projekt wystąpienia pokontrolnego sporządzony dnia 10 czerwca 2020 r. Do ustaleń zawartych

1 Zgodnie z częścią II rozdziałem 10 ust. 1 Obwieszczenia Komisarza Wyborczego we Wrocławiu z dnia 1 grudnia 2014 r. uzupełniającego obwieszczenie z dnia 22 listopada 2014 r. o wynikach wyborów wójtów, burmistrzów i prezydentów miast na terenie województwa dolnośląskiego (dostępne pod adresem: <https://pkw.gov.pl/wybory-i-referenda/wybory-samorzadowe-i-referenda-lokalne/wybory-samorzadowe-w-2014ampnbspr/wyniki-wyborow/obwieszczenia-komisarzy-wyborczych-o-wynikach-wyborow-na-terenie-województw>) – dotyczy kadencji 2014 - 2018. Wyniki wyborów burmistrza w Gminie Karpacz na kadencję 2018 – 2023 dostępne pod adresem https://wybory2018.pkw.gov.pl/pl/geografia/020601#results_vote_elect_mayor_round_1

2 Zgodnie z § 26 pkt 3 regulaminu nadanego zarządzeniem nr 120.9.2015 Burmistrza Karpacza z dnia 6 lutego 2015 r. oraz z części III pkt 42 zakresu obowiązków pracownika z dnia 13 lipca 2015 r. (przyjęty tego samego dnia), zmienionego dnia 17 grudnia 2015 r. (przyjęty dnia 18 grudnia 2015 r.).

3 Zgodnie z § 16 pkt 1 regulaminu.

w niniejszym dokumencie złożono w przewidzianym do tego terminie (tj. do 24 czerwca 2020 r.) zastrzeżenia.

Dnia 25 czerwca 2020 r. Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, po rozpatrzeniu ww. zastrzeżeń, sporządził wobec nich stanowisko, które wraz z niniejszym wystąpieniem pokontrolnym, przekazano kierownikowi jednostki kontrolowanej.

Treść wystąpienia pokontrolnego, mając na uwadze powyższe oraz przepis art. 46 ust. 2 oraz ust. 3 pkt 1 i pkt 3 ustawy o kontroli w administracji rządowej, obejmuje treść projektu wystąpienia pokontrolnego z dnia 10 czerwca 2020 r., stanowiska z dnia 25 czerwca 2020 r. jakie Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu zajął wobec wniesionych zastrzeżeń oraz zalecenia dotyczące usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości i usprawnienia funkcjonowania jednostki kontrolowanej oraz termin na poinformowanie o podjętych w związku z ww. zaleceniami działaniach lub o przyczynach ich niepodjęcia.

W związku z powyższym przekazuję niniejsze wystąpienie pokontrolne zgodnie z dyspozycją art. 47 ustawy o kontroli w administracji rządowej.

Wykonywanie zadania przez organ udzielający zezwoleń – tj. Burmistrza Karpacza ocenia się **pozytywnie z nieprawidłowościami**.

Przesłanki przyznania ww. oceny są następujące.

Zgodnie z pismem z dnia 7 maja 2020 r. w okresie od 1 stycznia 2015 r. do dnia 4 maja 2020 r. Burmistrz Karpacza wydał:

- 8 decyzji w przedmiocie udzielenia zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych;
- 4 decyzje zmieniające uprzednio udzielone zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych.

W wyniku kontroli ustalono także, iż w okresie od 1 stycznia 2015 r. do dnia kontroli nie udzielono jakiegokolwiek zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla zwierząt jak również spalarni i grzebowisk zwłok zwierzęcych i ich części oraz działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Ponadto w okresie objętym kontrolą Burmistrz Karpacza nie wydał decyzji odmownej, uchylającej lub cofającej uprzednio udzielone zezwolenie. W piśmie z dnia 18 maja 2020 r. (znak: IGN 1713.1.2020.3) wskazano, że zadania wynikające z ustawy z.z.w.z.o.ś. wykonuje Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o. o. w Karpaczu na podstawie zezwolenia udzielonego w 2013 r. na czas nieokreślony. W zakresie działalności wskazanej w art. 7 ust. 1 pkt 3 i pkt 4 u.c.p.g. w ww. piśmie wskazano, że odławianie i przewożenie bezdomnych zwierząt jest realizowane przed podmiot prowadzący Schronisko dla Małych Zwierząt w Jeleniej Górze. Zezwoleń na prowadzenie schronisk dla zwierząt oraz grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części nie wydawano. [dowód: akta kontroli str.: 21 – 25, 27 - 33]

W trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych ustalono, iż w Urzędzie jest prowadzona w formie elektronicznej ewidencja udzielonych i cofniętych zezwoleń, o której mowa w art. 7 ust. 6b ustawy u.c.p.g. Ponadto w wyniku kontroli stwierdzono, iż Burmistrz Karpacza udostępnia na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu wzory wniosków o udzielenie zezwoleń wskazanych w art. 7 ust. 1 ustawy u.c.p.g.. Ewidencja, o której

mowa w art. 18b ust. 4 ustawy z.z.w.z.o.ś. również jest prowadzona⁴. Niemniej jednak stwierdzono w powyższym obszarze następujące nieprawidłowości.

Zgodnie z art. 8 ust. 5 u.c.p.g. organ wykonawczy gminy ma obowiązek udostępnić wzór wniosku o udzielenie zezwolenia na stronach internetowych urzędu miasta lub gminy. Z niniejszego przepisu wynika zatem, że ww. wzór musi obejmować każdy z rodzajów działalności określonych w art. 7 ust. 1 ustawy u.c.p.g. oraz musi zostać udostępniony we właściwy sposób. Tymczasem z informacji, udzielonych w powyższym zakresie pismem z dnia 18 maja 2020 r., wynika że kontrolowany podmiot udostępnił wzór wniosku na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu⁵ (<https://bip.karpacz.pl>) nie zaś samego Urzędu (<https://karpacz.pl>) oraz że wzór ten odnosi się jedynie do działalności opisanej w art. 7 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. Sam wzór wniosku na udzielenie zezwoleń w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych był zgodny z wymogami art. 63 § 2 i § 3 k.p.a. oraz z art. 8 ust. 1 – ust. 1b i ust. 2a. W pkt 3 wyjaśnień z dnia 29 maja 2020 r. wskazano, że miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obowiązujące na obszarze kontrolowanej jednostki nie przewidują zagospodarowania jakichkolwiek terenów jako schroniska dla zwierząt oraz grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części. Wobec powyższego wyjaśniono, że udostępnianie wzorów wniosków o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności wskazanej w art. 7 ust. 1 pkt 3 i pkt 4 u.c.p.g. wydaje się bezzasadne. Powyższe wyjaśnienie nie zasługuje na przyjęcie (pomimo racjonalnych podstaw na jakich opiera się argumentacja kontrolowanego podmiotu). Przepis art. 8 ust. 5 u.c.p.g. nie przewiduje bowiem jakichkolwiek wyjątków – organ wykonawczy gminy na obowiązek udostępnić na stronie obsługującego go urzędu wzory wniosków o udzielenie zezwolenia dot. każdego rodzaju działalności wskazanego w art. 7 ust. 1 u.c.p.g., nawet gdyby z uwagi na zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego złożenie takiego wniosku musiałyby skutkować wydaniem decyzji odmownej.

Tym samym należy stwierdzić, że kontrolowany organ nie wypełnił dyspozycji ww. przepisu. Niemniej jednak powyższa nieprawidłowość nie wywiera znaczącego wpływu na kontrolowaną działalność.

[dowód: akta kontroli str.: 26, 29, 33, 43 – 45, 49, 54, 77]

I. Udzielenie zezwoleń na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych.

W toku kontroli stwierdzono, iż w okresie nią objętym Burmistrz Karpacza wydał 8 decyzji w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych:

- decyzję z dnia 3 listopada 2015 r. (znak: IGN.6233.1.2015.1), zwaną dalej zezwoleniem nr 1;
- decyzję z dnia 2 grudnia 2015 r. (znak: IGN.6233.3.2015.3), zwaną dalej zezwoleniem nr 2;
- decyzję z dnia 5 lipca 2017 r. (znak: IGN.6233.2.2017.2), zwaną dalej zezwoleniem nr 3;
- decyzję z dnia 18 lipca 2017 r. (znak: IGN.6233.3.2017.2), zwaną dalej zezwoleniem nr 4;
- decyzję z dnia 6 sierpnia 2018 r. (znak: IGN.6233.1.2018.3), zwaną dalej zezwoleniem nr 5;
- decyzję z dnia 3 grudnia 2018 r. (znak: IGN.6233.3.2018.2), zmienioną w wyniku złożonego odwołania, decyzją z dnia 7 stycznia 2019 r., zwanymi dalej odpowiednio zezwoleniem nr 6 oraz zmienionym zezwoleniem nr 6;
- decyzję z dnia 30 października 2019 r. (znak: IGN.6233.1.2019.2), zwana dalej zezwoleniem nr 7;

⁴ Pkt 1 pisma z dnia 29 maja 2020 r. (znak: IGN.1713.1.2020.4), zwanymi dalej wyjaśnieniami z dnia 29 maja 2020 r.

⁵ Wzór dostępny pod adresem: <https://bip.karpacz.pl/artykul/257/3246/formularze-wzory-do-wypelniania>.

- decyzję z dnia 12 lutego 2020 r. (znak: IGN.6233.1.2020.2), zwana dalej zezwoleniem nr 8.

W wyniku kontroli stwierdzono, że prawie wszystkie podania (za wyjątkiem tych będących podstawą udzielenia zezwoleń nr 2 i nr 5) zawierały informacje wymagane art. 8 ust. 1 pkt 1 – pkt 3 i pkt 6 u.c.p.g. oraz art. 63 § 2 i § 3 k.p.a. (za wyjątkiem podania będącego podstawą udzielenia zezwolenia nr 1), jak również dołączono do nich dokumenty wskazane w art. 8 ust. 1a, ust. 1b i ust. 2a (za wyjątkiem podania będącego podstawą udzielenia zezwolenia nr 2) u.c.p.g. Wraz z większością podań (za wyjątkiem podań będących podstawą udzielenia zezwolenia nr 3 i nr 5) przedłożono również dowody świadczące o uiszczeniu opłaty skarbowej wymaganej za udzielenie zezwolenia w zakresie wskazanym w art. 7 ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. [dowód: akta kontroli str.: 78 – 102, 108 – 135, 141 – 173, 181 – 230, 236 – 259, 263 – 297, 339 – 362, 368 - 386]

W wyniku kontroli stwierdzono następujące uchybienia i nieprawidłowości w obszarze weryfikacji spełnienia przez poszczególne podania wymogów formalnych.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. c w zw. z art. 4 oraz częścią III ust. 42 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1000 z późn. zm.) udzielenie zezwolenia w zakresie wskazanym w art. 7 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. podlega opłacie skarbowej w wys. 107 zł, który to obowiązek powstaje z dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia (art. 6 ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 2 ww. ustawy). Dowód uiszczenia opłaty skarbowej, lub jego uwierzytelnioną kopię przechowuje się w aktach sprawy, a podmiot składający wniosek o udzielenie zezwolenia ma obowiązek dołączyć ww. dowód do podania nie później niż 3 dni od obowiązku jej zapłaty (§ 3 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej, Dz. U. Nr 187, poz. 1330). W przypadku braku uiszczenia w terminie ww. opłaty (należnej z góry, co wykazano powyżej), przy jednoczesnym braku którejkolwiek z okoliczności wymienionych w art. 261 § 4 k.p.a., organ ma obowiązek wezwać stronę do jej dokonania w oznaczonym terminie (pomiędzy 7 a 14 dni) z pouczeniem, że jego uchybienie będzie skutkowało zwrotem podania i zaniechaniem czynności uzależnionej od uiszczenia opłaty (art. 261 § 1 i § 2 k.p.a.). Mając na uwadze powyższe należy wskazać co następuje. Podanie, na podstawie którego udzielono zezwolenia nr 3 wpłynęło do Urzędu 8 czerwca 2017 r. Tym samym najpóźniej do tego dnia ww. opłata powinna zostać uiszczona, natomiast dowód dokonania tej czynności przedłożony najpóźniej do 12 czerwca 2017 r. (11 czerwca 2017 r. wypadał w niedzielę). Znajdujące się w aktach ww. postępowania potwierdzenie transakcji przelewu wskazuje, że ww. opłaty dokonano 22 czerwca 2017 r. W pkt 4 lit. c wyjaśnień z dnia 29 maja 2020 r. wskazano w powyższej kwestii co następuje, cyt.:

(...) w związku z tym, że przy wniosku brakowało jedynie potwierdzenia wniesienia opłaty skarbowej pracownica Urzędu (...) wezwwała wnioskodawcę telefonicznie do przesłania potwierdzenia wniesienia opłaty skarbowej na e-mail służbowy (...).

Powyższe wyjaśnienie nie zasługuje na uwzględnienie. Jak zaznaczono wcześniej, mając na uwadze obowiązujące przepisy oraz stan faktyczny niniejszej sprawy, opłata skarbową należną za udzielenie zezwolenia nr 3 powinna zostać uiszczona do dnia 8 czerwca 2017 r. a została dopiero w dniu 22 czerwca 2017 r., czego dowodem jest wydruk transakcji przelewu znajdujący się w aktach sprawy. Nie był to więc brak dowodu uiszczenia opłaty, o którym mowa w § 3 ust. 1 ww. rozporządzenia, i na który powołano się w powyższych wyjaśnieniach, a brak opłaty, który powinien skutkować wezwaniem, o którym mowa w art. 261 § 1 k.p.a., którego również nie

dokonano. Nieprawidłowość nie wywiera istotnego wpływu na kontrolowaną działalność.
[dowód: akta kontroli str.: 50, 55, 141, 173]

Wniosek, na podstawie którego udzielono zezwolenia nr 5, wpłynął do Urzędu w dniu 9 lipca 2018 r. Tym samym, mając na uwadze przepisy powołane w powyższym akapicie, opłata skarbową należną na jego udzielenie powinna zostać wpłacona najpóźniej tego dnia, zaś dowód jej uiszczenia zostać przedłożony najpóźniej do dnia 12 lipca 2018 r. Z akt sprawy wynika, że opłaty dokonano w dniu 3 sierpnia 2018 r. Wcześniej, tj. w dniu 16 lipca 2018 r., Burmistrz Karpacza wezwał wnioskodawcę, na podstawie art. 64 § 2 k.p.a., m. in. do uiszczenia ww. opłaty, co należy ocenić pozytywnie (w kontekście stwierdzenia braku w tym zakresie i podjęcia działań w celu pozyskania należnej opłaty). Niemniej jednak, na co również wskazano w powyższym akapicie, wezwanie do uiszczenia opłaty skarbowej należało oprócz na art. 261 § 1 i § 2 k.p.a. nie zaś na art. 64 § 2 k.p.a. Powyższa okoliczność stanowi jednakże tylko uchybienie formalne, które nie wywiera znaczącego wpływu na przedmiot kontroli.
[dowód: akta kontroli str.: 236, 247, 257]

W wyniku kontroli stwierdzono, że podanie z dnia 1 lipca 2018 r., na podstawie którego udzielono zezwolenia nr 5, zawierało braki formalne w zakresie art. 8 ust. 1 pkt 3 – pkt 6 oraz ust. 1b (oświadczenia złożone przez przedsiębiorcę nie zawierały klauzuli, o której mowa w niniejszym przepisie). Kontrolowany organ również stwierdził ww. braki i prawidłowo wezwał przedsiębiorcę do ich uzupełnienia pismem z dnia 16 lipca 2018 r., wskazując 14 dniowy termin na ustosunkowanie się do niego oraz pouczając o skutkach jego uchybienia. Zwrotne potwierdzenie odbioru wskazuje, że niniejsze wezwanie nie zostało odebrane przez adresata, oraz że od dnia 19 lipca 2018 r. było dwukrotnie awizowane wraz z informacją o możliwości jego odbioru. Tym samym, mając na uwadze art. 44 k.p.a. (tzw. *fikcja doręczenia*), za dzień doręczenia ww. wezwania należy uznać 1 sierpnia 2018 r. Tym samym 14 dniowy termin w nim wskazany upływał, mając na uwadze art. 57 § 1 i § 4 k.p.a., dnia 16 sierpnia 2018 r. Z akt postępowania wynika, że uzupełnienia dokonano w dniu 2 sierpnia 2018 r., a więc w przewidzianym terminie. Z pkt 4 lit. e wyjaśnień z dnia 29 maja 2020 r. wynika, że pracownik Urzędu, prowadzący niniejszą sprawę, telefonicznie zawiadomił stronę o konieczności uzupełnienia ww. braków. Mając na uwadze powyższe należy pozytywnie ocenić ww. działania organu. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę na następującą kwestię. Przepis art. 55 § 1 k.p.a. dopuszcza dokonanie wezwania telefonicznie lub za pomocą innych środków łączności w sprawach niecierpiących zwłoki. Wezwanie dokonane w ww. formie rodzi skutki prawne wtedy gdy nie ma wątpliwości, że dotarło do adresata (art. 55 § 2 k.p.a.). Niemniej jednak z treści art. 14 § 1 k.p.a. wynika wymóg załatwiania spraw administracyjnych w formie pisemnej, przy czym odnosi się to nie tylko do rozstrzygnięcia kończącego dane postępowania lecz do wszystkich czynności podejmowanych przez organ w jego toku, w tym również do wezwań⁶. Tryb opisany w art. 55 k.p.a. stanowi wyjątek od powyższej reguły, a więc przesłanki jego zastosowania (*sprawy niecierpiące zwłoki*) powinny być interpretowane w sposób zawężający. Ponadto, z uwagi na ww. zasadę pisemności, fakt dokonania wezwania w innej formie powinien zostać utrwalony w aktach sprawy w formie notatki służbowej pracownika (art. 72 § 1 k.p.a.)⁷, w której należało opisać przyczynę wezwania z pominięciem formy pisemnej oraz odnotować czy samo wezwanie skutecznie dotarło do adresata.

⁶ Patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2007 r., sygn. V SA/Wa 396/07.

⁷ Jest to bowiem czynność, która ma znaczenie dla sprawy (brak uzupełnienia braków formalnych będzie skutkowało pozostawieniem wniosku bez rozpoznania) a sposób jej dokonania (rozmowa telefoniczna pracownika organu ze stroną) wyklucza możliwość sporządzenia protokołu.

Z udostępnionych akt postępowania, jak i z treści udzielonych wyjaśnień, wynika że ww. wezwanie nie zostało w jakikolwiek sposób utrwalone w aktach postępowania, co należy ocenić negatywnie.

Opisane powyżej okoliczności, pomimo że świadczą o naruszeniu powszechnie obowiązujących przepisów prawa które nie wywierają znaczącego wpływu na kontrolowaną działalność.

[dowód: akta kontroli str.: 51, 55, 236 - 249]

Zgodnie z art. 63 § 3 k.p.a. podanie wnoszone do organu administracji publicznej powinno być podpisane przez wnoszącego. Z przepisu art. 28 w zw. z art. 29 i art. 30 § 3 ww. ustawy wynika natomiast, że strona niebędąca osobą fizyczną jest reprezentowana przez swoich statutowych lub ustawowych przedstawicieli. Zaznaczenia wymaga, że strona (zarówno osoba fizyczna jak i prawna) może działać przez pełnomocnika (art. 32 i art. 33 k.p.a.). Stroną postępowania zakończoną udzieleniem zezwolenia nr 1 jest podmiot działający w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a więc osoba prawna do reprezentowania której powołany został zarząd⁸. Podanie z dnia 19 października 2015 r., na podstawie którego udzielono zezwolenia nr 1, zostało podpisane przez L. S., który (co wynika z reprezentaty), sprawował funkcję dyrektora. Wymaga podkreślenia, że ww. osoba, w momencie składania wskazanego powyżej podania, nie wchodziła w skład organu uprawnionego do reprezentowania wnioskodawcy⁹, jak również w aktach postępowania brak jest dowodu świadczącego, że legitymowała się ona upoważnieniem do występowania w jego imieniu. Tym samym, mając na uwadze przedstawiony powyżej stan faktyczny, należy wskazać, że podanie z dnia 19 października 2015 r. nie było podpisane przez upoważnioną do tego osobę, a więc było obarczone brakiem formalnym. Zgodnie z art. 64 § 2 k.p.a., w ówczesnym obowiązującym brzemieniu, w takim przypadku organ powinien wezwać wnoszącego o uzupełnienie braku podania w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia go bez rozpoznania. Z akt postępowania wynika, że kontrolowany organ nie podjął jakichkolwiek działań w powyższym zakresie. Skutkiem opisanej nieprawidłowości było wszczęcie postępowania i wydanie decyzji na podstawie niekompletnego wniosku co jest, w świetle art. 63 § 3 w zw. z art. 64 § 2 k.p.a., niedopuszczalne. Przyczyną powstania opisanej nieprawidłowości była nierzetelna ocena podania z dnia 19 października 2015 r. pod względem formalnym przez pracownika prowadzącego

⁸ Zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505 z późn. zm., zwany dalej k.s.h.) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z momentem wpisu do właściwego rejestru (mając na uwadze art. 4 § 1 pkt 8 i art. 164 § 1 k.s.h. w zw. z art. 1 ust. 2 pkt 1, art. 3 i art. 36 pkt 6 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, Dz. U. z 2019 r. poz. 1500 z późn. zm. jest to rejestr przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego) uzyskuje osobowość prawną. Organem reprezentującym ww. spółkę jest zarząd (art. 201 § 1 k.s.h.), natomiast szczegółowy sposób reprezentacji (w przypadku zarządu wieloosobowego) określa umowa spółki, a w razie braku postanowień w tym zakresie, spółkę reprezentuje dwóch członków zarządu łącznie, lub jeden wraz z prokurentem (art. 205 § 1 k.s.h.).

⁹ Wpisem z dnia 18 czerwca 2014 r. jako członka ówczesnego jednoosobowego organu uprawnionego do reprezentacji wykreślono L. S. a wpisano M. R. (Monitor Sądowy i Gospodarczy z dnia 26 czerwca 2014 r., nr 122/2014 (4501), poz. 127855, str. 316). Następnie dnia 19 maja 2015 r. jako członka organu uprawnionego do reprezentacji wykreślono M. R. a wpisano J. I. G. (Monitor Sądowy i Gospodarczy z dnia 26 maja 2015 r., nr 100/2015 (4371), poz. 111752, str. 298). Wpisem z dnia 16 września 2015 r. zmieniono sposób reprezentacji spółki (odtąd mógł ją reprezentować każdy członek zarządu samodzielnie) oraz jako członków organu uprawnionego do reprezentacji dopisano (obok J. I. G.) M. P. oraz M. M. (Monitor Sądowy i Gospodarczy z dnia 23 września 2015 r., nr 185/2015 (4816), poz. 267060, str. 369). Z kolei wpisem z dnia 26 stycznia 2016 r. jako członków organu uprawnionego do reprezentacji wykreślono J. I. G., M. P. oraz M. M. a w ich miejsce wpisano L. S. (Monitor Sądowy i Gospodarczy z dnia 2 lutego 2016 r., nr 21/2016 (4906), poz. 22585, str. 206). Z powyższego zestawienia wynika zatem że L. S. nie był w składzie organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu ubiegającego się o zezwolenie od dnia 18 czerwca 2014 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. W dniu wpływu do Urzędu wniosku z dnia 19 października 2015 r. (tj. 22 października 2015 r.) w skład ww. organu wchodził J. I. G., M. P. oraz M. M., z których każdy samodzielnie mógł podpisać ww. wniosek lub upoważnić L. S. do występowania w imieniu spółki.

niniejszą sprawę, oraz brak dostatecznego nadzoru ze strony bezpośredniego przełożonego.
[dowód: akta kontroli str.: 80]

Po otrzymaniu wniosku z dnia 28 października 2015 r., będącego podstawą udzielenia zezwolenia nr 2, kontrolowany organ w dniu 4 listopada 2015 r. sformułował wezwanie o uzupełnienie następujących braków formalnych:

- wskazanie przedmiotu i obszaru działalności;
- zawarcie opisu bazy transportowej oraz jej wyposażenia;
- określenie proponowanych zabiegów z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej planowanych po zakończeniu działalności;
- wskazanie terminu podjęcia działalności;
- udokumentowanie gotowości odbioru nieczystości przez stacje zlewną;
- udokumentowanie spełnienia warunków określonych w uchwale.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że przedmiotowe wezwanie było zasadne w zakresie informacji wymaganych art. 8 ust. 1 pkt 5 i pkt 6 (w zakresie terminu podjęcia działalności) oraz ust. 2a u.c.p.g. Nie było ono natomiast zasadne w zakresie informacji wymaganych art. 8 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 ww. ustawy oraz w zakresie spełnienia przez wnioskodawcę warunków określonych w uchwale. Za zasadnością powyższego stwierdzenia przemawiają następujące argumenty.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. wniosek o udzielenie zezwolenia powinien wskazywać przedmiot i obszar wykonywania działalności, o zezwolenie na wykonywanie której ubiega się jego autor. Podanie z dnia 28 października 2015 r. zostało złożone na wzorze udostępnionym na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu, o którym mowa powyżej. Wzór ten już na wstępie zawiera następujące określenie:

WNIOSEK

*o udzielenie zezwolenia na opróżnienie zbiorników bezodpływowych i transport
nieczystości ciekłych*

Z kolei w pkt 1 wzoru, którym posłużył się autor ww. podania (tytuł: *1. Przedmiot i obszar działalności*) wpisano, cyt.:

*Przedmiot – wywóz nieczystości płynnych.
Zakres obszarowy – KPN i schronisko „Samotnia”, Koleje Linowe „Mała kopa”,
schronisko „Strzecha Akademicka”, „Dom Śląski”, IMGW schronisko „Śnieżka”.*

W treści wezwania z dnia 4 listopada 2015 r., w zakresie dotyczącym powyższej kwestii, wskazano, cyt.:

*We wniosku w pkt. 1 przedmiotem działalności nie może być tylko wywóz
nieczystości płynnych (ubiegają się Państwo o udzielenie zezwolenia na
opróżniania zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych).
Ponadto zezwolenie jest wydawane na obszarze całej gminy a nie tylko jej części.*

W ocenie organu kontroli tytuł ww. podania oraz treść przywołanego powyżej pkt 1 wypełniają dyspozycję art. 8 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. wskazując jakiego rodzaju działalność zamierza prowadzić wnioskodawca i na jakim obszarze. Należy przy tym wskazać, że całkowicie nieuprawnione jest twierdzenie, że zezwolenie jest wydawane tylko na obszar całej gminy. Zgodnie z art. 7 ust. 1 w zw. z ust. 6 u.c.p.g. udzielenie zezwoleń wskazanych w niniejszej ustawie zostało powierzone

organowi wykonawczemu gminy, na obszarze której mają być one wykonywane. Oznacza to, że obszar objęty zezwoleniem (w niniejszej sprawie miejsce położenia zbiorników bezodpływowych) nie może przekraczać granic danej gminy. Niemniej jednak powyższe przepisy nie stoją na przeszkodzie (nie formułują zakazu) temu aby udzielone zezwolenie obejmowało jedynie jej część (np. określone sołectwa, osiedla lub jak ma to miejsce na gruncie niniejszej sprawy – określone nieruchomości). Określenie na jakim obszarze, w ramach danej gminy, przedsiębiorca zamierza opróżniać zbiorniki bezodpływowe jest wyłączną kompetencją wnioskodawcy, w którą organ nie może w jakikolwiek sposób ingerować, chyba że chodzi o żądanie sprecyzowania nie dość jasno określonego przedmiotu podania¹⁰ (co w opinii organu kontroli nie miało miejsca w niniejszej sprawie).

Zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 3 u.c.p.g. jednym z obligatoryjnych elementów wniosku jest określenie środków technicznych jakimi dysponuje podmiot ubiegający się o zezwolenie, przy pomocy których będzie wykonywał daną działalność. W treści pkt 2 podania z dnia 28 października 2015 r. jego autor wskazał, że jest właścicielem pojazdu przystosowanego do wywozu ścieków socjalno-bytowych oraz wskazał jego markę, numer rejestracyjny i pojemność. Jak zaznaczono powyżej wezwaniem z dnia 4 listopada 2015 r. zażądano od przedsiębiorcy opisaną posiadanej bazy transportowej i jej wyposażenia, które to wymagania określa § 1 pkt 1 uchwały¹¹ oraz wykazania, że ww. pojazd posiada aktualne badania techniczne¹². Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że ww. informacje podane przez przedsiębiorcę odpowiadały dyspozycji art. 8 ust. 1 pkt 3 u.c.p.g. w związku z czym nie można mówić o braku formalnym w tym zakresie. Za zasadnością powyższego stwierdzenia przemawia fakt użycia przez ustawodawcę zwrotu *środki techniczne*, bez wskazania ich rodzaju i ilości koniecznych do realizacji zezwolenia. Szczegółowe wymogi w tym zakresie, mając na uwadze art. 7 ust. 3a u.c.p.g., zostały określone w uchwale. Niemniej jednak aby zweryfikować ich spełnienie należało podjąć czynności określone w art. 8a ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. w zw. z art. 50 § 1 i art. 54 k.p.a., tj. wezwać wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień w określonym terminie, nie krótszym niż 14 dni. Jak zaznaczono powyżej tryb wskazany w art. 64 § 2 k.p.a. jest zarezerwowany wyłącznie dla braków formalnych (tj. braku odniesienia się do informacji określonych w przepisie szczególnym, lub wskazanie informacji całkowicie nieadekwatnych do tych, o których mowa w przepisie), które (w ocenie organu kontroli) w zakresie art. 8 ust. 1 pkt 3 u.c.p.g. nie wystąpiły w niniejszej sprawie.

Na gruncie postępowania zakończonego udzieleniem zezwolenia nr 2, w zakresie weryfikacji otrzymanego podania pod względem formalnym, opisaną wymagają ponadto następujące fakty.

Odnosząc się dalej do wezwania z dnia 4 listopada 2015 r. należy również podkreślić, że było ono w części zasadne a w części bezzasadne (na co zwrócono uwagę powyżej). Ponadto w wezwaniu tym nie wskazano podstawy prawnej jego sformułowania (tj. art. 64 § 2 k.p.a.) oraz nie pouczone (czego wymaga art. 54 §1 pkt 6 w zw. z art. 64 § 2 k.p.a.) o skutkach niezastosowania się do wezwania, tj. nieuzupełnienia braków w terminie 7 dni.

Kontrola wykazała, że podanie z dnia 28 października 2015 r. (którym uzupełniono wniosek o udzielenie zezwolenia) zostało wniesione przez podmiot działający w formie spółki z organiczną odpowiedzialnością, której podmiotowość prawną oraz zasady reprezentacji omówiono powyżej. Powyższy wniosek podpisał J. G. będący wówczas osobą uprawnioną do reprezentowania wnioskodawcy (prezesem zarządu)¹³. Natomiast ww. pismo z dnia 24 listopada

10 Patrz: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 kwietnia 2002 r. sygn. I SA 2188/00 oraz z dnia 14 listopada 2007 r. sygn. I OSK 1540/06.

11 Przedsiębiorca musi dysponować tytułem prawnym do bazy transportowej z wyznaczonymi miejscami do postoju, garażowania mycia oraz odkażania pojazdów.

12 Czego wymaga § 1 pkt 2 lit. a uchwały.

13 Wpisem z dnia 8 lutego 2011 r. wykreślono jako członka, wówczas jednoosobowego, zarządu D. K. K wpisując

2015 r., złożone w odpowiedzi na wezwanie z dnia 4 listopada 2015 r. do uzupełnienia braków formalnych podpisał (co wynika z reprezentaty) Z. C. – Kierownik oddziału w Kowarach, który nie był osobą uprawnioną do występowania w imieniu wnioskodawcy. Należy również nadmienić, że do pisma z dnia 24 listopada 2015 r. nie dołączono upoważnienia dla ww. osoby do reprezentowania wnioskodawcy. Tym samym pismo to (dalsza część podania) nie było prawidłowo podpisane, co jest niezgodne z art. 63 § 3 k.p.a. i stanowi brak formalny uniemożliwiający, w razie jego nieuzupełnienia, uwzględnienie podania, co w stanie faktycznym niniejszej sprawy winno skutkować pozostawieniem jej bez rozpoznania. Z akt postępowania wynika, że pracownik Urzędu prowadzący niniejsze postępowanie przeoczył powyższy brak, albowiem brak jest wezwania o jego uzupełnienie.

Podsumowując omówienie weryfikacji braków formalnych otrzymanych wniosków w postępowaniu zakończonym udzieleniem zezwolenia nr 2 należy wskazać, że kontrolowany organ w części bezpodstawnie wezwał przedsiębiorcę w trybie art. 64 § 2 k.p.a. do uzupełnienia informacji, które nie stanowiły braków formalnych, a pismo złożone w tym przedmiocie zostało podpisane przez osobę nieupoważnioną do występowania w imieniu wnioskodawcy. Przyczyną powstania powyższych nieprawidłowości była nierzetelna analiza podania z dnia 28 października 2015 r. oraz pisma z dnia 24 listopada 2015 r. przez pracownika Urzędu prowadzącego niniejszą sprawę oraz brak dostatecznej znajomości ww. przepisów k.p.a. oraz niewłaściwa interpretacja ww. przepisów u.c.p.g.

[dowód: akta kontroli str.: 50, 54, 108 – 118, 120, 123 - 124]

W przypadku sprawy zakończonej wydaniem zezwolenia nr 5 kontrola wykazała, że do podania z dnia 1 lipca 2018 r. wnioskodawca dołączył m. in. umowę jaką w dniu 1 października 2002 r. z podmiotem będącym właścicielem stacji zlewnej w Kowarach. Jednocześnie w pkt 6 ww. wniosku przedsiębiorca wskazał, że zebrane nieczystości ciekłe będzie dostarczał do stacji zlewnych w Mysłakowicach, Jeleniej Górze oraz Piechowicach. W związku z opisaną rozbieżnością w wezwaniu z dnia 16 lipca 2018 r. Burmistrz Karpacza, na podstawie art. 64 § 2 k.p.a., wezwał przedsiębiorcę do udokumentowania gotowości ww. stacji zlewnych do przyjęcia zebranych przez niego nieczystości ciekłych pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Mając na uwadze powyższe należy wskazać co następuje. Z przepisu art. 8 ust. 1 u.c.p.g. nie wynika aby w treści wniosku podmiot ubiegający się o udzielenie zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych musiał wskazywać stacje zlewne, do których będzie je dostarczał. Jedynie przepis ust. 2a ww. artykułu zobowiązuje go do udokumentowania powyższego faktu. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że posiadacz zezwolenia nr 5 zadośćuczynił art. 8 ust. 2a u.c.p.g. poprzez dołączenie do podania z dnia 1 lipca 2018 r. ww. umowy z dnia 1 października 2018 r. Tym samym w powyższej kwestii nie wystąpił brak formalny, co z kolei czyniło wezwanie z dnia 16 lipca 2018 r. bezpodstawne w powyższym zakresie. Jeżeli zaś chodzi, o opisaną powyżej rozbieżność pomiędzy treścią wniosku (w zakresie niewymagany przez u.c.p.g. ani k.p.a.) a treścią dokumentów złożonych wraz z nim Burmistrz Karpacza winien ustalić rzeczywiste intencje wnioskodawcy w toku postępowania (tj. wezwać go na podstawie art. 50 § 1 k.p.a. do złożenia wyjaśnień w tej kwestii, a w razie ich braku wydać rozstrzygnięcie na podstawie już posiadanych dowodów).

Przyczyną powstania opisaną nieprawidłowości była nierzetelna, w świetle art. 8 ust. 1 i ust. 2a u.c.p.g., ocena kompletności podania z dnia 1 lipca 2018 r. oraz załączonych do niego dokumentów dokonana przez pracownika prowadzącego niniejszą sprawę, co skutkowało

w jej miejsce J. G. (Monitor Sądowy i Gospodarczy z dnia 15 marca 2011 r. , nr 51/2011 (3664), poz. 20307, str. 36). Z kolei wpisem z dnia 30 sierpnia 2011 r. ze składu zarządu wykreślono J. G. wpisując w jego miejsce A. K. (Monitor Sądowy i Gospodarczy z dnia 13 listopada 2018 r., nr 219/2018 (5607) z dnia , poz. 988840, str. 1065).

bezpodstawnym wezwaniem o uzupełnienie braków formalnych w opisanym powyżej zakresie. Należy również wskazać na brak dostatecznego nadzoru ze strony bezpośredniego przełożonego w powyższym zakresie.

Poza powyższym należy podkreślić, że wnioskodawca, ustosunkowując się do wezwania z dnia 16 lipca 2018 r. w zakresie stacji zlewnych wskazanych w pkt 7 podania z dnia 1 lipca 2018 r., w dniu 2 sierpnia 2018 r. przedłożył umowę z dnia 23 czerwca 2008 r. zawartą z podmiotem administrującym stacją zlewną w Mysłakowicach oraz umowę z dnia 6 maja 2011 r. zawartą z podmiotem administrującym stacją zlewną w Piechowicach. W zakresie drugiej z ww. umów należy wskazać, że § 1 tego dokumentu określał pojazd asenizacyjny (poprzez wskazanie konkretnej marki, modelu oraz nr rejestracyjnego), którym przedsiębiorca mógł dostarczać zebranie nieczystości ciekłe. Niemniej jednak z treści ww. wniosku nie wynika, aby przedsiębiorca dysponował właśnie tym pojazdem asenizacyjnym. Ponadto, pomimo że został o to wezwany pismem z dnia 16 lipca 2018 r., wnioskodawca nie udokumentował gotowości odbioru zebranych nieczystości ciekłych przez stację zlewną w Jeleniej Górze. W żadnej z powyższych kwestii kontrolowany organ nie podjął jakichkolwiek czynności wyjaśniających (art. 8a ust. 1 pkt 1 u.c.p.g.).

Podsumowując należy wskazać, że pomimo ujęcia w powyższym podaniu stacji zlewnych z Piechowic, Mysłakowic i Jeleniej Góry przedsiębiorca, w wyniku wezwania organu, udokumentował gotowość odbioru nieczystości ciekłych tylko przez stację z Mysłakowic. W zakresie stacji zlewnej z Jeleniej Góry nie przedłożył jakiegokolwiek dokumentu, natomiast w zakresie stacji zlewnej z Piechowic przedłożył dokument, który w świetle innych dowodów, nie świadczył o tym że instalacja ta będzie odbierała nieczystości ciekłe z Karpacza. Pomimo tego w treści zezwolenia nr 5 kontrolowany organ wskazał wszystkie ww. stacje pomijając wskazaną na wstępie stację zlewną z Kowar, co do której przedsiębiorca udokumentował gotowość odbioru nieczystości z terenu Karpacza przez tą instalację, a dowody przedłożył wraz z wnioskiem z dnia 1 lipca 2018 r. Przyczyną powstania ww. nieprawidłowości była nierzetelna weryfikacja dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę jakiej dokonał pracownik Urzędu prowadzący przedmiotową sprawę.

[dowód: akta kontroli str.: 237, 241, 247, 251 - 252]

Wniosek, na podstawie którego udzielono zezwolenia nr 8, wpłynął do Urzędu dnia 13 stycznia 2020 r. Wezwaniem z dnia 22 stycznia 2020 r. Burmistrz Karpacza wezwał przedsiębiorcę do sprecyzowania jego przedmiotu, mając na uwadze art. 7 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g., oraz o przedłożenie oświadczeń, wskazanych w art. 8 ust. 1a, z właściwie określonym organem. Powyższe wezwanie było zasadne, niemniej jednak jako podstawę prawną jego skierowania wskazano art. 8a ust. 1 pkt 1 i pkt 2 u.c.p.g. Mając na uwadze przedmiot ww. wezwania powinno ono wskazywać na art. 64 § 2 k.p.a. Określenie przedmiotu żądania oraz dokumenty, które należy przedłożyć wraz z podaniem stanowią bowiem (mając na uwadze art. 63 § 2 k.p.a. w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a u.c.p.g.) o jego kompletności pod względem formalnym i organ ma obowiązek je zweryfikować¹⁴. Natomiast art. 8a ust. 1 u.c.p.g. określa uprawnienie organu, z którego może on skorzystać, w celu weryfikacji spełnienia przez wnioskodawcę warunków do wykonywania działalności opisanej we wniosku, lecz nie jest to jego obowiązek¹⁵. Ponadto wezwanie sformułowane na podstawie ww. przepisu k.p.a. jest obwarowane sankcją pozostawienia wniosku bez rozpoznania w razie uchybienia terminu w nim wskazanego,

14 Wynika to z brzmienia art. 64 § 2 k.p.a. – *Jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań określonych w przepisach prawa (w § 1 niniejszego artykułu wskazano, że podanie pozbawione adresu wnoszącego, oraz możliwości jego samodzielnego ustalenia przez organ, skutkuje jego pozostawieniem bez rozpoznania), należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie (...).*

15 Wstęp przepisu art. 8a ust. 1 u.c.p.g. brzmi - *Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia wójt, burmistrz lub prezydent miasta może: (...).*

natomiast wezwanie sformułowane na podstawie ww. przepisu u.c.p.g. takiej sankcji nie zawiera. Brak odniesienia się do takiego wezwania nie skutkuje pozostawieniem złożonego wniosku bez merytorycznego rozpoznania.

Przyczyną powstania ww. nieprawidłowości była niewłaściwa ocena informacji zawartych w podaniu z dnia 23 grudnia 2019 r. przez pracownika prowadzącego niniejszą sprawę, i uznanie że nie stanowią one braków formalnych, co z kolei skutkowało wezwaniem do ich uzupełnienia na podstawie niewłaściwego przepisu. Należy również wskazać na brak dostatecznego nadzoru ze strony bezpośredniego przełożonego w powyższym zakresie.

Na marginesie należy zaznaczyć, że art. 8a ust. 1 pkt 2 u.c.p.g., na który również powołano się w ww. wezwaniu z dnia 22 stycznia 2020 r. określa uprawnienia organu wykonawczego gminy do kontrolnego sprawdzenia faktów wskazanych w podaniu, które na gruncie niniejszej sprawy nie miało miejsca (brak jakichkolwiek dokumentów w aktach postępowania świadczących o ich przeprowadzeniu), w związku z czym jego powołanie było zbędne.

[dowód: akta kontroli str.: 368, 370, 381]

W zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających w ramach poszczególnych spraw poddanych weryfikacji kontrola wykazała co następuje.

Przepis art. 8 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. wymaga aby we wniosku określić technologie stosowane lub przewidziane do stosowania przy wykonywaniu działalności nim objętej. Przez zwrot *technologia* należy rozumieć *Metodę przeprowadzania procesu produkcyjnego lub przetwórczego* (<https://sjp.pwn.pl/szukaj/technologia.html>). Tym samym opisując technologie stosowane przy wykonywaniu działalności opisanej w art. 7 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. wnioskodawca ma za zadanie opisać w jaki sposób będzie opróżniał zbiorniki bezodpływowe i transportował nieczystości ciekłe. W pkt 3 podania z dnia 28 października 2015 r., będącego podstawą udzielenia zezwolenia nr 2, jego autor wskazał, cyt.:

Przewiezione ścieki zostaną poddane oczyszczeniu biologicznemu na miejskiej oczyszczalni ścieków w Kowarach.

Porównanie tego co autor podania powinien wskazać jako *technologie*, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g., z tym co faktycznie wskazał (jakim procesom zostaną poddane zebrane nieczystości ciekłe po ich dostarczeniu do stacji zlewnej) świadczy, w ocenie organu kontroli, o tym że ww. informacje tylko częściowo odpowiadają dyspozycji art. 8 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. Mając wiedzę co się stanie z zebranymi przez przedsiębiorcę nieczystościami ciekłymi kontrolowany organ winien, na podstawie art. 50 § 1 k.p.a., wezwać go w toku postępowania do doprecyzowania początkowego etapu stosowanych technologii, tj. do wskazania w jaki sposób będzie on dokonywał opróżnień zbiorników bezodpływowych. Czynności tych nie dokonano.

Przyczyna powstania ww. nieprawidłowości była nierzetelna analiza informacji podanych we wniosku z dnia 28 października 2015 r. przez pracownika Urzędu prowadzącego niniejszą sprawę.

[dowód: akta kontroli str.: 109]

W trakcie kontroli ustalono, że przedsiębiorcy, ubiegający się o uzyskanie od kontrolowanego organu zezwolenia na prowadzenie działalności wskazanej w art. 7 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. muszą spełnić warunki określone w uchwale, wydanej na podstawie art. 7 ust. 3a ww. ustawy. Warunki te zostały opisane w dwóch punktach:

- w § 1 pkt 1 wskazano, że podmiot ubiegający się o uzyskanie ww. zezwolenia musi dysponować tytułem prawnym do bazy transportowej z wyznaczonymi miejscami do garażowania, postoju, mycia i odkażania pojazdów;
- w § 2 pkt 2 wskazano, że przedsiębiorca powinien dysponować środkami technicznymi, które umożliwią mu opróżnianie zbiorników bezodpływowych, zgodnie z wymogami ustalonymi w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 listopada 2002r . w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych (Dz. U. Nr 193, poz. 1617), natomiast same pojazdy powinny być:
 - a) zarejestrowane i dopuszczone do ruchu (posiadać aktualne badania techniczne);
 - b) oznakowane w sposób trwały i widoczny, umożliwiający identyfikację podmiotu świadczącego usługi (nazwa przedsiębiorcy, adres);
 - c) wyposażone w narzędzia umożliwiające posprzątanie terenu po opróżnieniu zbiorników;
 - d) zabezpieczone przed niekontrolowanym wydostawaniem się na zewnątrz pojazdu transportowanych nieczystości ciekłych.

W wyniku kontroli stwierdzono, że w aktach postępowań zakończonych udzieleniem zezwoleń od nr 1 do nr 8 brak było dowodów świadczących o spełnieniu przez poszczególnych przedsiębiorców wymogów określonych w § 1 pkt 2 lit. c i lit. d uchwały, a w aktach postępowań zakończonych udzieleniem zezwoleń nr 2, nr 4, nr 5, nr 7 i nr 8 również wymogu określonego w lit. b ww. przepisu uchwały. W pkt 4 lit. a – h wyjaśnień z dnia 29 maja 2020 r. wskazano w powyższej kwestii co następuje, cyt.:

Pracownica Urzędu Miejskiego w Karpaczu (...) przyjęła przy rozpatrywaniu wniosku, że pojazdy asenizacyjne zarejestrowane i dopuszczone do ruchu powinny być zabezpieczone przed niekontrolowanym wydostaniem się na zewnątrz nieczystości ciekłych. Decyzja Burmistrza Karpacza nakłada na wnioskodawcę usunięcie wszystkich zanieczyszczeń znajdujących się na terenie nieruchomości, na której była prowadzona działalność. Przedsiębiorca w każdym momencie świadczenia swojej działalności powinien posiadać środki niezbędne do uporządkowania terenu.

W zakresie § 1 pkt 2 lit. b uchwały do wniosku nie dołączono zdjęć pojazdów potwierdzających ich oznakowanie w sposób trwały i widoczny.

W zakresie postępowania zakończonego udzieleniem zezwolenia nr 7 w pkt. 4 lit. g wyjaśnień z dnia 29 maja 2020 r. wskazano, że w aktach sprawy przekazanych w dniu 18 maja 2020 r. znajdują się dowody świadczące o spełnieniu wymagania określonego w § 1 pkt 2 lit. b uchwały. Niemniej jednak weryfikacja otrzymanych wyjaśnień, w powyższym zakresie, dała wynik negatywny (w posiadanych aktach postępowania brak jest ww. materiałów) w związku z czym ww. wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie. Autor wniosku, na podstawie którego udzielono zezwolenia nr 1 w pkt 3 lit. f podania z dnia 19 października 2015 r. oświadczył w jaki sposób są oznaczone dysponowane przez niego pojazdy. Mając na uwadze charakter wymagań określonych w treści uchwały oraz przepis art. 75 § 1 k.p.a.¹⁶, ww. oświadczenia mogłyby być uznane za świadczące o spełnieniu ww. warunku. Niemniej jednak nie były one opatrzone klauzulą odpowiedzialności za fałszywe zeznania, czego kontrolowany organ również nie zweryfikował w toku postępowania na podstawie art. 8a ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. Analogiczny stan faktyczny, w zakresie ww. wymagania, wystąpił na gruncie postępowania zakończonego udzieleniem zezwolenia nr 6.

¹⁶§ 2. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia właściwego organu administracji, organ administracji publicznej odbiera od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania. Przepis art. 83 § 3 stosuje się odpowiednio.

W zakresie pozostałych postępowań w ww. wyjaśnieniach potwierdzono, że poszczególni wnioskodawcy nie przedkładali dowodów świadczących o spełnieniu przesłanki wskazanej w § 1 pkt 2 lit. b uchwały a kontrolowany organ nie podjął jakichkolwiek działań w celu zweryfikowania ich spełnienia (art. 8a ust. 1 u.c.p.g.).

W zakresie wymagania opisanego w § 1 pkt 2 lit. c uchwały należy wskazać, że udzielone wyjaśnienia również potwierdzają brak weryfikacji jego spełnienia przez poszczególnych posiadaczy zezwoleń. Fakt sformułowania w poddanych kontroli decyzjach wymogu uprzątnięcia nieruchomości, na których była prowadzona działalność stanowi o wypełnieniu dyspozycji art. 9 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g., który określa obowiązki posiadacza zezwolenia po tym gdy zakończy on wykonywanie działalności w nim określonej. Natomiast wymóg określony w § 1 pkt 2 lit. c uchwały, mając na uwadze art. 7 ust. 3a u.c.p.g., dotyczy podmiotów które dopiero ubiegają się o uzyskanie zezwolenia i już na tym etapie (tj. na etapie postępowania administracyjnego) powinny wykazać jego spełnienie, co z kolei podlega kontroli i ewentualnej weryfikacji organu uprawnionego do jego udzielenia. Niemniej jednak Burmistrz Karpacza nie podjął jakichkolwiek działań w powyższej kwestii. Powyższej oceny nie zmienia również to, że kontrolowany organ nie otrzymał jakichkolwiek zgłoszeń dot. nieprawidłowości przy wykonywaniu działalności objętej poddanymi kontroli zezwoleniami, albowiem okoliczność ta wiąże się już z wykonywaniem zezwolenia nie zaś z jego uzyskaniem.

W zakresie wymogu opisanego w § 1 pkt 2 lit. d uchwały należy zaznaczyć, że jest on zbieżny z przepisem § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych¹⁷. Wszyscy wnioskodawcy przedłożyli wraz z podaniami o udzielenie im zezwoleń dowody rejestracyjne dysponowanych pojazdów. W przypadku posiadaczy zezwoleń nr 1 – nr 3, nr 5, nr 7 i nr 8 z treści ww. dokumentów wynikało, że są to pojazdy asenizacyjne, w związku z czym, mając na uwadze art. 76 § 1 k.p.a.¹⁸ należy w powyższych przypadkach uznać warunek określony w § 1 pkt 2 lit. d uchwały za spełniony. W zakresie postępowań zakończonych udzieleniem zezwoleń nr 4 i nr 6 należy wskazać co następuje – ich autorzy w treści podań z dnia 3 lipca 2017 r. oraz z dnia 16 listopada 2018 r. (oświadczenie dołączone do przedmiotowego podania) wskazali, że wyszczególnione przez nich pojazdy spełniają warunki określone w ww. rozporządzeniu. Mając na uwadze charakter ww. wymagań określonych w treści uchwały oraz przepis art. 75 § 1 k.p.a., ww. oświadczenia mogłyby być uznane za spełnienie

ww. warunku. Niemniej jednak również w tych przypadkach nie były one opatrzone klauzulą odpowiedzialności za fałszywe zeznania, czego kontrolowany organ również nie zweryfikował w toku postępowania na podstawie art. 8a ust. 1 pkt 1 u.c.p.g.

Z przywołanego powyżej opisu wymagań jakie uchwała formułuje w zakresie bazy transportowej wynika, że wszystkie warunki wskazane w § 1 pkt 1 uchwały muszą zostać spełnione łącznie. W wyniku kontroli stwierdzono co następuje w niniejszej kwestii. Wszyscy posiadacze poddanych kontroli zezwoleń wykazali się tytułem prawny do baz transportowych opisanych w składanych podaniach. Posiadacz zezwolenia nr 1 w treści podania z dnia 19 października 2015 r. (pkt 3 lit. c – lit. e) zawarł opis dysponowanej bazy transportowej, niemniej jednak oświadczenie to nie zawierało klauzuli, o której mowa w art. 75 § 2 k.p.a., czego kontrolowany organ nie zweryfikował w toku postępowania. Podobnie w przypadku zezwolenia nr 2 i opisu bazy transportowej zawartej w piśmie z dnia 24 listopada 2015 r.

Z kolei z treści wniosków zakończonych udzieleniem zezwoleń nr 3 - nr 8 wynika, że postój i garażowanie pojazdów asenizacyjnych będą się odbywały w odrębnych miejscach niż ich

¹⁷ Wymaga on aby pojazdy asenizacyjne były m. in. wyposażone w szczelny zbiornik.

¹⁸ Stanowi on, że dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania, stanowią dowód tego co zostało w nich stwierdzone. Dokumentem takim jest m. in. dowód rejestracyjny pojazdu (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 marca 2016 r., sygn. II GSK 2339/14).

mycie i dezynfekcja¹⁹, czego nie dopuszcza § 1 pkt 1 uchwały²⁰. Pomimo tego kontrolowany organ nie zweryfikował w toku prowadzonych postępowań ww. okoliczności w jakikolwiek sposób.

Podsumowując, w wyniku kontroli, oraz na podstawie udzielonych wyjaśnień, ustalono że Burmistrz Karpacza nie przeprowadzał jakichkolwiek czynności mających na celu zweryfikowanie spełnienia przez przedsiębiorców ubiegających się o zezwolenie warunków określonych w uchwale (poza postępowaniem zakończonym udzieleniem zezwolenia nr 2, w którym wnioskodawca w ogóle nie przedstawił jakichkolwiek informacji ani dowodów w powyższym zakresie). Dotyczy to zarówno braku podejmowania czynności mających na celu ustalenie czy dany wymóg w ogóle został spełniony (§ 1 pkt 2 lit. Bi c uchwały) jak i braku czynności pomimo uzyskania informacji, że dany wymóg na dzień złożenia wniosku był niespełniony (§ 1 pkt 1 uchwały). Przyczyną powstania ww. nieprawidłowości była nierzetelna, pod kątem przepisów uchwały, analiza poszczególnych wniosków przez pracownika (pracowników) Urzędu, którym powierzono ich rozpatrzenie.

[dowód: akta kontroli str.: 50 – 51, 54 – 56, 78 – 79, 93 – 101, 118 – 119, 130 – 134, 141, 158 – 167, 181, 187 – 188, 192 – 195, 200 – 201, 204 – 205, 213 – 222, 238 – 246, 264 – 273, 275, 339 – 368, 372 – 379]

Kontrola wykazała, że w pkt II podania z dnia 2 czerwca 2017 r., będącego podstawą udzielenia zezwolenia nr 3, jego autor opisał pojazdy, którymi dysponuje, a wraz z ww. wnioskiem przedłożył kopie ich dowodów rejestracyjnych. Z dokumentów tych wynikało, że jeden z nich nie jest pojazdem asenizacyjnym, lecz nie jest jego własnością; drugi natomiast jest jego własnością ale brak jest dowodów że spełnia wymagania stawiane pojazdom asenizacyjnym. W związku z powyższym, mając na uwadze § 1 pkt 2 uchwały wezwano do udzielenia wyjaśnień w jaki sposób kontrolowany organ ustalił prawo do dysponowania jednym z ww. samochodów oraz to, że drugi z nich spełnia wymagania dla pojazdów asenizacyjnych.

19 Posiadacz zezwolenia nr 3 w pkt III wniosku z dnia 2 czerwca 2017 r. wskazał, że jego *zaplecze techniczne* jest zlokalizowane we Wrocławiu i w Nowej Soli (czego dowodem są umowy najmu z 1 kwietnia 2014 r. oraz 18 listopada 2016 r.) natomiast myjnia, z której zamierza on korzystać jest położona we Wrocławiu, lecz w innej lokalizacji niż ww. nieruchomości (czego dowodem jest umowa z dnia 1 września 2015 r.).

Posiadacz zezwolenia nr 4 do wniosku z dnia 3 lipca 2017 r. dołączył zawartą dnia 1 lutego 2016 r. umowę najmu powierzchni biurowej i magazynowej położonej w Stanowicach oraz fakturę z dnia 15 maja 2017 r., z której wynika, że usługa umycia pojazdu asenizacyjnego została wykonana w Oławie.

Posiadacz zezwolenia nr 5 dołączył do wniosku z dnia 1 lipca 2018 r. oświadczenie (bez klauzuli wymaganej art. 75 § 2 k.p.a., czego nie zweryfikował kontrolowany organ), że mycie oraz dezynfekcja pojazdów asenizacyjnych odbywa się w Jeleniej Górze, oraz umowę najmu powierzchni parkingowej z dnia 1 lutego 2010. r., z której treści nie wynika aby jej położenie było zbieżne z miejscem mycia i dezynfekcji pojazdów.

Posiadacz zezwolenia nr 6 w pkt II ppkt 1 wniosku z dnia 16 listopada 2018 r. wskazał (z podaniem adresu) na miejsce postoju i garażowania pojazdów asenizacyjnych (czego dowodem jest też mapa sytuacyjna oraz umowa najmu z dnia 1 maja 2006 r.). W tym samym punkcie wniosku jako miejsce mycia wskazano cyt.: *myjnia samochodowa przeznaczona dla samochodów ciężarowych* nie wskazując przy tym aby miejsce to było zbieżne z ww. bazą.

Posiadacz zezwolenia nr 7 wprawdzie w pkt 3 wniosku wskazał, że miejsce postoju, garażowania, mycia i dezynfekcji pojazdów będzie się odbywać w jednym miejscu. Niemniej jednak z treści umowy najmu z dnia 1 marca 2019 r. oraz umowy z dnia 23 kwietnia 2019 r. zawartej z właścicielem myjni samochodowej wynika, że drugi z ww. obiektów mieści się wprawdzie w tej samej miejscowości (tj. Jeleniej Górze) lecz w różnych lokalizacjach.

Posiadacz zezwolenia nr 8 w pkt 3 wniosku z dnia 23 grudnia 2019 r. wprost zaznaczył, że miejsce garażowania i postoju pojazdów asenizacyjnych i miejsce ich mycia oraz dezynfekcji znajdują się w dwóch różnych miejscowościach - są to odpowiednio: Byków i Warszawa (czego dowodem są przedłożone wraz z wnioskiem umowy najmu z dnia 17 lipca 2017 r. oraz umowa z właścicielem).

20 Z zapisu, cyt.: *dysponować tytułem prawnym do bazy transportowej z wyznaczonymi miejscami do garażowania, postoju, mycia i odkażania pojazdów* wynika, że wszystkie te czynności muszą być wykonywane w ramach jednej bazy transportowej nie zaś w kilku lokalizacjach.

W pkt 4 lit. c wyjaśnień z dnia 29 maja 2020 r. wskazano w powyższej kwestii co następuje, cyt.:

Pracownica nie zauważyła rozbieżności opisanych w piśmie NK-KE.431.10.2020.TW z dnia 26 maja 2020 r. dotyczących dowodów rejestracyjnych – w ramach działań naprawczych wnioskodawca zostanie wezwany do wyjaśnień.

Do ww. wyjaśnień dołączono umowę leasingu zawarta w dniu 29 grudnia 2011 r. pomiędzy wnioskodawcą a właścicielem jednego z ww. pojazdów. Ponadto w dniu 4 czerwca 2020 r. organ kontroli otrzymał, przekazane przez pracownika Urzędu, oświadczenie posiadacza zezwolenia nr 3 sporządzone tego samego dnia, w którym wskazuje on, że pojazd wskazany w ww. wniosku, którego jest on właścicielem, spełnia wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych (na marginesie należy zaznaczyć, że oświadczenie takie winno zawierać klauzulę, o której mowa w art. 75 § 2 k.p.a.). Mając na uwadze powyższe należy wskazać co następuje. Organ administracji publicznej otrzymujący podanie o udzielenie zezwolenia ma obowiązek, przed wydaniem decyzji rozstrzygającej daną sprawę, podjąć wszelkie czynności w celu ustalenia stanu faktycznego (art. 7 k.p.a. – zasada prawdy obiektywnej). Z akt postępowania jak i z udzielonych wyjaśnień wynika, że Burmistrz Karpacza nie podjął jakichkolwiek działań w powyższym zakresie. Przesłane dokumenty, o których mowa powyżej nie mają wpływu na ocenę działań kontrolowanego organu, albowiem ich pozyskanie nastąpiło już po zakończeniu postępowania.

Przyczyną powstania ww. nieprawidłowości była nierzetelna, względem wymogów określonych w uchwale oraz w u.c.p.g., analiza wniosku z dnia 2 czerwca 2017 r. oraz załączonych do niego dokumentów dokonana przez pracownika Urzędu prowadzącego niniejszą sprawę. Należy ponadto wskazać, że z momentem wydania decyzji administracyjnej kończącej sprawę w danej instancji organ administracji publicznej nie może podejmować jakichkolwiek dodatkowych czynności wyjaśniających w związku z tą sprawą. Tym samym należy zaznaczyć, że pozyskanie ww. oświadczenia z dnia 4 czerwca 2020 r. nastąpiło bez podstawy prawnej. Raz jeszcze należy podkreślić, że czynności dowodowe mogą być prowadzone wyłącznie w ramach toczącego się postępowania administracyjnego nie zaś po jego zakończeniu.

[dowód: akta kontroli str.: 50, 55, 58 – 63, 141, 179 - 180]

Zgodnie z art. 8 ust. 2a u.c.p.g. podmiot ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na opróżnienia zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych musi udokumentować gotowości ich odbioru przez stację zlewną (należy przy tym zaznaczyć, że ustawodawca nie sprecyzował w jakikolwiek sposób formy w jakiej ww. *udokumentowanie* miałoby nastąpić). W pkt 4 wniosku, na podstawie którego udzielono zezwolenia nr 1, wskazano, że nieczystości zebrane na terenie gminy Karpacz zostaną zrzucone do stacji zlewnej w Jeleniej Górze lub w Kowarach. Do wniosku dołączono umowy zawarte w dniach 28 października 2011 r. pomiędzy przedsiębiorcą a podmiotem administrującym stacją zlewną w Jeleniej Górze oraz w dniu 18 października 2012 r. pomiędzy przedsiębiorcą a podmiotem administrującym stacją zlewną w Kowarach. W kwestii drugiego z ww. dokumentów należy zaznaczyć co następuje. W tytule umowy wskazano, cyt.:

Umowa na odbiór ścieków przez oczyszczalnię Miejską w Kowarach

natomiast w § 1, cyt.:

Odbiorca ścieków zobowiązuje się przyjąć ścieki z przenośnych systemów sanitarnych znajdujących się na terenie gminy (podkreślenie własne) do punktu

zlewnego znajdującego się na terenie Oczyszczalni Ścieków w Kowarach (...).

Z kolei w art. 2 pierwszej z ww. umów wskazano, cyt.:

Przedmiotem umowy jest określenie warunków współdziałania pomiędzy stronami w zakresie przyjęcia przez ODBIORCĘ nieczystości ciekłych bytowych pochodzących z opróżniania zbiorników bezodpływowych, w których ścieki są wstępnie oczyszczane i gromadzone przejściowo przez właściciela nieruchomości a następnie dostarczane przez DOSTAWCĘ do Stacji Zlewnej (...).

Z treści umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorcą a właścicielem stacji zlewnej w Kowarach nie wynika aby zobowiązał się on do przyjęcia nieczystości ciekłych z terenu gminy Karpacz. Za zasadnością powyższego twierdzenia przemawia powyższe zestawienie postanowień dwóch umów, a także treść dokumentów świadczących o wypełnieniu dyspozycji art. 8 ust. 2a u.c.p.g.²¹ przez posiadaczy innych zezwoleń. Pomimo tego w pkt VI zezwolenia nr 1 kontrolowany organ wskazał zarówno stację zlewną w Jeleniej Górze oraz stację zlewną w Kowarach. Powyższego działania, mając na uwadze przywołane powyżej zapisy poszczególnych umów przedłożonych przez wnioskodawcę, nie można ocenić pozytywnie. Przedsiębiorca, w niebudzący wątpliwości sposób, udokumentował bowiem tylko gotowość odbioru zebranych przez niego z terenu gminy Karpacz nieczystości ciekłych przez stację zlewną w Jeleniej Górze. Do ujęcia w udzielonym zezwoleniu również stacji zlewnej z Kowar konieczne było ustalenie, w toku prowadzonego postępowania, czy stacja ta na pewno zobowiązuje się przyjąć nieczystości ciekłe z terenu gminy Karpacz. Brak działań w powyższym przedmiocie (wezwanie do udzielenia wyjaśnień na podstawie art. 50 § 1 w zw. z art. 54 k.p.a. i art. 8a ust. 1 pkt 1 u.c.p.g.) naruszał sformułowaną w art. 7 k.p.a. zasadę prawdy obiektywnej oraz skutkowało wskazanie w treści zezwolenia nr 1 stacji zlewnej, co do której nie wykazano spełnienia przesłanki opisanej w art. 8 ust. 2a u.c.p.g.

Przyczyną powstania opisanej nieprawidłowości była nierzetelna analiza dokumentacji dołączonej do wniosku z dnia 19 października 2015 r. dokonana przez pracownika Urzędu prowadzącego niniejszą sprawę.

[dowód: akta kontroli str.: 79 – 88, 104]

W wyniku kontroli stwierdzono, że wszystkie decyzje wydane w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na opróżnianiu zbiorników bezodpływowych i transporcie nieczystości ciekłych zostały podpisane przez Burmistrza Karpacza, każda z nich odnosiła się do wymagań w art. 9 ust. 1 u.c.p.g. a zakres ich obowiązywania nie przekraczał 10 lat, zawierały wszystkie informacje wymagane art. 107 § 1 k.p.a. oraz zawierały adnotację o pobranych za ich wydanie opłatach skarbowych, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie zapłaty opłaty skarbowej.

Niemniej jednak w udzielonych zezwoleniach stwierdzono następujące nieprawidłowości.

We wszystkich poddanych kontroli zezwoleniach Burmistrz Karpacza wskazywał:

- w ramach wymagań jakościowych prowadzonej działalności nr rejestracyjne pojazdów asenizacyjnych, przy pomocy których posiadacz zezwolenia może prowadzić działalność nim objętą;
- częstotliwość przekazywania zebranych nieczystości ciekłych do stacji zlewnej;
- obowiązki, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 6 u.c.p.g., poprzez ogólne wskazanie aktów

²¹ Z dokumentów wymaganych art. 8 ust. 2a u.c.p.g., przedłożonych wraz z wnioskami przez posiadaczy zezwoleń nr 5, nr 7 i nr 8 (dot. również stacji zlewnej położonej w Kowarach) wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że stacja zlewna deklaruje przyjmowanie nieczystości ciekłych z terenu gminy Karpacz.

normatywnych zamiast skonkretyzowanych wymagań;

- na obowiązki wynikające z art. 8 ust. 2a (za wyjątkiem zezwolenia nr 7 i nr 8) i art. 9o u.c.p.g.;

- na powinność świadczenia usług na podstawie umów zawartych z właścicielami nieruchomości oraz wystawiania dowodów skorzystania z usług;

Ponadto w zezwoleniach nr 3 – nr 6 Burmistrz Karpacza nałożył przedsiębiorcę obowiązek pisemnego poinformowania go o zakończeniu działalności. Zawarcie w rozstrzygnięciach poddanych kontroli decyzji ww. nakazów wykaczało poza ramy art. 9 ust. 1 i ust. 1aa u.c.p.g., czemu wyraz dał również posiadacz zezwolenia nr 6, który wniósł odwołanie od otrzymanego zezwolenia (organ kontroli w pełni podziela argumenty w nim podniesione, w związku z czym nie ma potrzeby przywoływać ich ponownie).

Przyczyną powstania opisanych nieprawidłowości była niewłaściwa interpretacja przepisu art. 9 ust. 1 i ust. 1aa u.c.p.g. przez pracownika prowadzącego ww. sprawy, efektem czego było zawarcie w rozstrzygnięciach udzielonych zezwoleń elementów, które wykaczały poza zakres ustawowego upoważnienia. Należy również wskazać na brak dostatecznej wiedzy bezpośredniego przełożonego ww. pracownika w przedmiotowym zakresie, albowiem zaakceptował on przedłożone mu projekty decyzji w powyższym brzmieniu.

[dowód: akta kontroli str.: 103 – 104, 136 – 137, 174 – 175, 231 – 233, 260 – 261, 298 – 299, 303 – 328, 363 – 364, 387 - 388]

W wyniku kontroli stwierdzono, że w sentencji wszystkich udzielonych zezwoleń Burmistrz Karpacza pouczył ich posiadaczy o tym, że niewypełnianie warunków w nich określonych może skutkować ich cofnięciem bez odszkodowania. Mając na względzie wcześniejsze uwagi poczynione w przedmiocie informacji, jakie w świetle art. 9 ust. 1 i ust. 1aa u.c.p.g. Należy wskazać, że informacje w tym zakresie mogły zostać zawarte w pouczeniu nie zaś w sentencji decyzji, albowiem wykaczają poza zakres w jakim organ wykonawczy gminy został upoważniony do orzekania.

Przyczyną powstania ww. nieprawidłowości była niewystarczająca znajomość ww. przepisów przez osobę prowadzącą postępowania poddane niniejszej kontroli. Należy również wskazać na brak dostatecznego nadzoru ze strony bezpośredniego przełożonego.

[dowód: akta kontroli str.: 103 – 104, 136 – 137, 174 – 175, 231 – 233, 260 – 261, 298 – 299, 363 – 364, 387 - 388]

Zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 6 u.c.p.g. w treści wniosku o udzielenie zezwolenia jego autor jest obowiązany podać planowany termin podjęcia działalności oraz zamierzony czas jej prowadzenia. Z kolei organ wykonawczy gminy wydając decyzję w przedmiocie udzielenia zezwolenia musi w niej wskazać termin podjęcia działalności i określić okres jego obowiązywania, nie dłuższy niż 10 lat (art. 9 ust. 1 pkt 3 i ust. 1b u.c.p.g.). W poniższej tabeli zawarto zestawie ww. informacji dot. poddanych kontroli decyzji.

Oznaczenie postępowania	Wnioskowany termin podjęcia działalności	Termin podjęcia działalności określony w zezwoleniu	Data wydania decyzji
	Zamierzony czas prowadzenia działalności	Okres obowiązywania zezwolenia	
Postępowanie zakończone udzieleniem zezwolenia nr 1	<i>Z dniem, w którym decyzja stanie się ostateczna</i>	Z dniem uprawomocnienia się decyzji	3 listopada 2015 r.
	<i>10 lat</i>	10 lat, od dnia kiedy decyzja stanie się ostateczna	
Postępowanie zakończone udzieleniem zezwolenia nr 2	<i>Z chwila otrzymania zezwolenia</i>	Z dniem ostateczności decyzji	2 grudnia 2015 r.
	<i>10 lat</i>	10 lat, od kiedy decyzja stanie się ostateczna	
Postępowanie zakończone udzieleniem zezwolenia nr 3	<i>Od daty wydania decyzji</i>	5 lipca 2017 r.	5 lipca 2017 r.
	<i>10 lat</i>	5 lipca 2027 r.	
Postępowanie zakończone	<i>Od dnia otrzymania decyzji</i>	18 lipca 2017 r.	18 lipca 2017 r.

udzieleniem zezwolenia nr 4	10 lat	10 lat	
Postępowanie zakończone udzieleniem zezwolenia nr 5	Od 6 sierpnia 2018 r.	6 sierpnia 2018 r.	6 sierpnia 2018 r.
Postępowanie zakończone udzieleniem zezwolenia nr 6	Z chwilą, kiedy decyzja stanie się ostateczna	15 stycznia 2019 r.	3 grudnia 2018 r., zmieniona decyzją z dnia 7 stycznia 2019 r. wydaną na podstawie art. 132 § 1 k.p.a.
	10 lat	15 stycznia 2029 r.	
Postępowanie zakończone udzieleniem zezwolenia nr 7	Z chwilą, kiedy decyzja stanie się ostateczna	Od dnia kiedy decyzja stała się ostateczna	30 października 2019 r.
	10 lat	10 lat	
Postępowanie zakończone udzieleniem zezwolenia nr 8	Od dnia uprawomocnienia się zezwolenia na prowadzenie działalności	Od dnia kiedy decyzja stała się ostateczna	12 lutego 2020 r.
	10 lat	10 lat	

Mając na uwadze powyższe należy na wstępie wskazać, iż prawidłowym sposobem określenia terminu podjęcia działalności powinna być data wydania decyzji²², lub data wskazana przez wnioskodawcę, o ile jest możliwa do uwzględnienia (jak w postępowaniu zakończonym udzieleniem zezwolenia nr 5). Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że daty podjęcia działalności oraz terminy obowiązywania zezwoleń nr 3 – nr 5 zostały określone prawidłowo. Z udzielonych wyjaśnień (pkt 4 lit. f wyjaśnień z dnia 29 maja 2020 r.) wynika, że data podjęcia działalności na podstawie zezwolenia nr 6, oraz okres jego obowiązywania został ustalony tak aby rozpoczynał się on bezpośrednio po tym jak poprzednie zezwolenie traciło moc (co nastąpiło z dniem 14 stycznia 2019 r.). Wyjaśnienia te należy uwzględnić.

Z powyższego zestawienia wynika, że w zezwoleniach nr 1, nr 2, nr 7 i nr 8 burmistrz Karpacza uzależnił zarówno datę podjęcia działalności jak i okres ważności poszczególnych zezwoleń od daty uzyskania przez nie waloru ostateczności (w pozwoleniu nr 1 użyto zwrotu *uprawomocnienie się*). Mając na uwadze powyższe należy na wstępie wskazać, iż uzależnianie terminu rozpoczęcia działalności od jakiegokolwiek daty niepewnej (np. doręczenia lub uzyskania waloru ostateczności) lub zdarzenia niemającego oparcia w przepisach prawa (np. z okresem sprawozdawczym) jest działaniem nieznanym podstaw prawnym, a więc nieprawidłowym. Prawidłowym działaniem winno być, na co wskazano na wstępie, wydanie decyzji zgodnie z żądaniem wnioskodawcy. Tym samym należy wskazać, iż prawidłowym sposobem działania organu winna być w pierwszej kolejności próba zadośćuczynienia żądaniu przedsiębiorcy. W razie braku możliwości wydania decyzji i udzielenia zezwolenia w sposób opisany we wniosku organ winien, mając na uwadze art. 9 i art. 50 § 1 k.p.a., wskazać powyższy fakt wnioskodawcy oraz wezwać go do określenia nowej daty podjęcia działalności w oznaczonym terminie z pouczeniem, iż w razie braku odpowiedzi zezwolenie będzie udzielone od dnia wydania decyzji.

W wyniku powstania ww. nieprawidłowości okres obowiązywania części z poddanych kontroli zezwoleń został określony w sposób nieprecyzyjny, co nie może zostać ocenione pozytywnie.

[dowód: akta kontroli str.: 80, 103 – 104, 109 136 – 137, 142, 174 – 175, 182, 231 – 233, 250, 260 – 261, 265, 298 – 299, 341, 363 – 364, 369, 387 - 388]

Poza powyższymi nieprawidłowościami osobnego opisana wymaga następująca

²² Podobne stanowisko wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 kwietnia 2010 r., sygn. II OSK 581/09, w uzasadnieniu którego wskazano, cyt.: *Przede wszystkim brak jest podstaw w obowiązujących przepisach, aby okres obowiązywania pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód określony treścią art.127 ust. 2 ustawy Prawo wodne obliczać od daty uzyskania waloru ostateczności takiej decyzji. Pogląd taki stałby również w sprzeczności z zasadą pewności i trwałości obrotu prawnego, ponieważ określenie ostateczności decyzji wiąże się z datą doręczenia decyzji stronom, której organ nie zna i nie może z góry zakładać. Decydujące znaczenie, zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, ma w rozpoznawanej sprawie data wydania decyzji, czyli dzień według którego ocenia się stan faktyczny i stan prawny będący podstawą rozstrzygnięcia decyzji.*

okoliczność. Jak wskazano wcześniej posiadacz zezwolenia nr 6 po otrzymaniu decyzji z dnia 3 grudnia 2018 r. w terminie wniósł on niej odwołanie. Burmistrz Karpacza po otrzymaniu w dniu 31 grudnia 2018 r. ww. odwołania, mając na uwadze art. 132 § 1 i art. 133 k.p.a. wydał decyzję, którą zmienił swojej poprzednie rozstrzygnięcie. Z uzasadnienia decyzji z dnia 7 stycznia 2019 r. wynika, że w całości uwzględnia ona wniesione odwołanie, czego zresztą wymaga art. 132 § 1 k.p.a. Tym samym należy wskazać, że częściowe uwzględnienie argumentów podniesionych w odwołaniu, nie upoważniało organu pierwszej instancji do wydania kolejnej decyzji w trybie tzw. *samokontroli*, lecz powinno skutkować przekazaniem odwołania, wraz z aktami sprawy własnemu organowi drugiej instancji. Jak wskazano powyżej przedmiotem odwołania posiadacza zezwolenia nr 6 było m. in. nieokreślenie w części V pkt 1 decyzji z dnia 3 grudnia 2018 r. konkretnych wymagań wynikających z odrębnych przepisów prawa, natomiast w pkt 3 i pkt 5 powyższego rozstrzygnięcia nałożenie obowiązków, które już wynikały bezpośrednio z przepisów u.c.p.g., co stanowiło naruszenie art. 9 ust. 1 pkt 6 przedmiotowej ustawy. Tym samym uznając zasadność wniesionego odwołania w powyższym zakresie Burmistrz Karpacza winien w nowej decyzji wskazać na konkretne obowiązki wynikające z przepisów szczególnych oraz nie powinien nakładać na posiadacza zezwolenia obowiązków, które wynikają bezpośrednio z przepisów prawa bez konieczności ich dalszej konkretyzacji. Niemniej jednak w części V decyzji z dnia 7 stycznia 2019 r. Burmistrz Karpacza:

- w pkt 1 wskazał, że posiadacz zezwolenia jest obowiązany do przestrzegania przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396 z późn. zm.), ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 z późn. zm.) oraz u.c.p.g.
- w pkt 2 wskazał na obowiązek posiadacza zezwolenia wynikający z art. 9o u.c.p.g. oraz wskazała na rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2018 r. w sprawie wzorów sprawozdań o odebranych odpadach komunalnych, odebranych nieczystościach ciekłych oraz realizacji zadań z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi (Dz. U. poz. 1627).

Porównanie treści części sentencji V pkt 1 i pkt 2 decyzji z dnia 7 stycznia 2019 r. z częścią V pkt 1 i pkt 3 sentencji decyzji dnia 3 grudnia 2018 r. wskazuje, że w decyzji wydanej w wyniku odwołania z pkt 1 usunięto zapis o obowiązku przestrzegania *przepisów sanitarnych* oraz wskazano publikatory ww. ustaw, natomiast w pkt 3 (w nowej decyzji jest to pkt 2) poza podaniem publikatora u.c.p.g. wskazano też na ww. rozporządzenia z 26 lipca 2018 r. Tym samym należy wskazać, że decyzja z dnia 7 stycznia 2019 r. w dalszym ciągu nie określa konkretnych wymagań, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 6 u.c.p.g. (w sposób ogólny odwołuje się do u.c.p.g., ustawy o odpadach oraz ustawy prawo ochrony środowiska), jak również w dalszym ciągu powiela obowiązek wynikający z art. 9o u.c.p.g., co m. in. stanowiło przedmiot odwołania. Konkludując należy podkreślić, że pomimo wskazania w uzasadnieniu decyzji z dnia 7 stycznia 2019 r. faktu jej wydania w wyniku uwzględnienia wniesionego odwołania w całości warunek ten nie został spełniony, czego dowodzi brzmienie części V pkt 1 i pkt 2 zmienionej decyzji, w których rozstrzygnięcie jest identyczne z tym zawartym w części V pkt 1 i pkt 3 decyzji z dnia 3 grudnia 2018 r.

Zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. jedną z przesłanek uzasadniających stwierdzenie nieważności decyzji jest wydanie jej z rażącym naruszeniem prawa. Przez pojęcie to należy rozumieć naruszenie oczywiste i bezsporne²³, które nie daje się pogodzić z wymaganiami praworządności (tj. ze społecznymi i gospodarczymi skutkami jakie wywiera decyzja obarczona ww. wadą) podlegającej ochronie nawet za cenę naruszenia zasady ogólnej trwałości decyzji,

²³ W następujących orzeczeniach Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazano, iż *rażące naruszenie prawa* nie może być efektem różnicy w wykładni danego przepisu lecz musi wynikać z oczywistej różnicy pomiędzy nakazem prawnym a jego faktycznym wykonaniem – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2018 r. sygn. I OSK 1024/18 oraz z dnia 11 maja 1994 r. sygn. III SA 1705/93.

wyrażonej w art. 16 § 1 k.p.a.²⁴. Tym samym o tym czy dane naruszenie jest *rażące* decyduje łączne wystąpienie następujących przesłanek: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu oraz skutki jakie wywołuje dane rozstrzygnięcie²⁵. Przenosząc powyższe rozważania na grunt ww. postępowania należy wskazać co następuje:

- naruszenie prawa jest oczywiste, albowiem art. 132 § 1 k.p.a. zezwala na wydanie nowej decyzji tylko wtedy gdy organ pierwszej instancji uzna, że wniesione odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie. Brak uwzględnienia odwołania w jakimkolwiek aspekcie skutkuje zakazem wydania decyzji w powyższym trybie;

- przepis który naruszono (tj. art. 132 § 1 k.p.a.) może być stosowany wprost, bez konieczności przeprowadzania jego wykładni. Pełna treść przepisu to:

§ 1. Jeżeli odwołanie wniosły wszystkie strony, a organ administracji publicznej, który wydał decyzję, uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, może wydać nową decyzję, w której uchylą lub zmieni zaskarżoną decyzję.

Podsumowując powyższe rozważania należy wskazać, iż organ kontroli stoi na stanowisku, że decyzja Burmistrza Karpacza z dnia 7 stycznia 2019 r. zmieniająca decyzję z dnia 3 grudnia 2018 r. została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Za zasadnością powyższego twierdzenia przemawia wykazany powyżej fakt naruszenia przez ww. organ wykonawczy gminy w sposób oczywisty przepisu (tj. art. 132 § 1 k.p.a.), który pozwalał mu na wydanie nowej decyzji tylko wtedy gdy uzna wniesione odwołanie w całości za zasadne.

Przyczyną powstania powyższej nieprawidłowości była nierzetelna analiza treści odwołania z dnia 21 grudnia 2018 r. przez pracownika prowadzącego niniejszą sprawę, co skutkowało tym, że w decyzji z dnia 7 stycznia 2019 r. znalazły się niektóre z zapisów decyzji dnia 3 grudnia 2018 r., które były przedmiotem wniesionego odwołania.

[dowód: akta kontroli str.: 298 – 300, 303 - 333]

II. Zmiany uprzednio udzielonych zezwoleń.

W toku kontroli stwierdzono, iż w okresie nią objętym Burmistrz Karpacza wydał 4 decyzje w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych:

- decyzję z dnia 27 czerwca 2016 r. (znak: IGN.6233.1.2015.2), zwaną dalej decyzją zmieniającą nr 1;
- decyzję z dnia 14 lutego 2017 r. (znak: IGN.6233.1.2015.3), zwaną dalej decyzją zmieniającą nr 2;
- decyzję z dnia 5 listopada 2018 r. (znak: IGN.6233.2.2018.2), zwaną dalej decyzją zmieniającą nr 3;
- decyzję z dnia 2 stycznia 2020 r. (znak: IGN.6233.2.2019.2), zwaną dalej decyzją zmieniającą nr 4.

Przedmiotem postępowania, w wyniku którego wydano decyzję zmieniającą nr 1 było wskazanie w udzielonym zezwoleniu kolejnego pojazdu asenizacyjnego. Przedmiotem drugiego

²⁴ Patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2018 r. sygn. II OSK 266/18 jak również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 27 kwietnia 2010 r. sygn. II SA/Bk 58/10. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 czerwca 1995 r. (sygn. III ARN 22/95).

²⁵ Patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 maja 2010 r. sygn. II OSK 824/09.

i trzeciego z ww. postępowań była zmiana adresu siedziby/zamieszkania posiadacza zezwolenia. Przedmiotem ostatniego z ww. postępowań było dodanie w udzielonym zezwoleniu kolejnej stacji zlewnej.

W zakresie postępowań, których przedmiotem była zmiana adresu siedziby lub adresu zamieszkania posiadacza zezwolenia należy wskazać, że podania z dnia 20 stycznia 2017 r. oraz z dnia 27 października 2018 r. zawierały wszystkie elementy, o których mowa w art. 63 § 2 i § 3 k.p.a. w tym przedmiot zmian, a fakt ich złożenia stanowił o wypełnieniu przez posiadaczy zmienianych zezwoleń dyspozycji art. 8a ust. 2 u.c.p.g. Weryfikacja wydanych na podstawie art. 155 k.p.a. w zw. z art. 8a ust. 3 u.c.p.g. decyzji wykazała, że każda z nich określała przedmiot dokonanych zmian oraz zawierała większość elementów wymaganych art. 107 § 1 k.p.a. Niemniej jednak w wyniku kontroli stwierdzono następujące uchybienia i nieprawidłowości na gruncie dwóch ww. postępowań.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o opłacie skarbowej wydanie zezwolenia, pozwolenia lub koncesji co do zasady podlega opłacie skarbowej. Datę powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej, termin jej zapłaty, jej dokumentowanie oraz sposób sporządzania adnotacji o jej dokonaniu lub wskazujących na fakt zwolnienia od niej lub wyłączenia obowiązku jej ponoszenia określają art. 6 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ww. ustawy oraz § 1 pkt 1 w zw. z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie zapłaty opłaty skarbowej. Zgodnie z art. 4 ustawy o opłacie skarbowej wykaz jej przedmiotów został określony w załączniku do niej. Zgodnie z częścią III ust. 46 przedmiotowego załącznika opłacie, w wysokości 50% lub 100% stawki opłaty należnej za wydanie zezwolenia, podlega odpowiednio wydanie decyzji w zakresie przedłużenia terminu jej ważności lub rozszerzenia zakresu działalności oraz kolejny rodzaj działalności. Jak wskazano powyżej przedmiotem ww. podań nie były okoliczności wskazane w ww. części załącznika do ustawy o opłacie skarbowej. Z kolei w części I ust 53 załącznika do powyższej ustawy wskazano, że opłacie w wysokości 10 zł podlega wydanie decyzji innej niż opisane w niniejszym akcie, do której mają zastosowanie przepisy k.p.a. Niemniej jednak w katalogu zwolnień od obowiązku ponoszenia tej opłaty (zawartym w kol. nr 4 ww. załącznika) w pkt 1 wskazano na decyzje w przedmiocie umorzenia postępowania, decyzje wydane w wyniku odwołania oraz decyzje wydane w trybie szczególnym. W wyniku kontroli stwierdzono, że przedmiotem postępowań zakończonych wydaniem decyzji zmieniających nr 1, nr 2 i nr 3 nie było wydanie tego rodzaju rozstrzygnięć. Co więcej decyzje zmieniające, wydawane na podstawie art. 155 k.p.a., należy uznać za rozstrzygnięcia wydawane w trybie nadzwyczajnym²⁶. Mając na uwadze powyższe oraz § 4 ust. 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia w sprawie zapłaty opłaty skarbowej, należy wskazać, że na ww. decyzjach należało zamieścić adnotację określającą podstawę prawną zwolnienia wydanych decyzji zmieniających z obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej. W wyniku kontroli stwierdzono, że decyzje zmieniające nr 1, nr 2 i nr 3 nie zawierały stosownej adnotacji, co jest niezgodne z § 4 ust. 1 pkt 4 lit. a ww. rozporządzenia w zw. z częścią I ust. 53 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej. Niemniej jednak okoliczność ta stanowi jedynie uchybienie natury formalnej, które nie wywiera znaczącego wpływu na przedmiot kontroli.

Jak wskazano powyżej decyzja zmieniająca nr 3 została wydana na podstawie wniosku z dnia 27 października 2018 r., który wpłynął do Urzędu w dniu 29 października 2018 r. Tym samym, na co wskazano powyżej w części I niniejszego dokumentu, w prowadzonym

²⁶ Zgodnie z art. 16 § 1 k.p.a. decyzje, od których nie służy odwołanie w toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy są ostateczne a ich zmiana, uchylenie, stwierdzenie nieważności lub wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w k.p.a. lub w ustawach szczególnych. Tym samym wszelkie odstępstwa od wyrażonej ww. przepisem zasady trwałości decyzji muszą mieć konkretną podstawę prawną i są wyjątkiem od przyjętej reguły. Decyzje zmieniające nr 2 i nr 3 zostały wydane w stosunku do ostatecznych rozstrzygnięć (czego wymaga dyspozycja art. 155 k.p.a.), a więc poza zwykłym tokiem instancji, na podstawie szczególnego przepisu. Tym samym należy uznać je za wydane w trybie nadzwyczajnym w stosunku do zwykłego toku instancji (tj. merytorycznym rozpoznaniu sprawy w nie więcej niż dwóch instancjach).

postępowaniu kontrolowany organ miał obowiązek stosować k.p.a. w brzmieniu ustalonym przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw²⁷. Tym samym, mając na uwadze art. 107 § 1 pkt 7 w zw. z art. 127a k.p.a., w pouczeniu decyzji zmieniającej nr 3 Burmistrz Karpacza miał obowiązek pouczyć stronę również o prawie do zrzeczenia się odwołania oraz o skutkach zrzeczenia się odwołania. Tymczasem w pouczeniu przedmiotowej decyzji zawarto jedynie pouczenie o prawie, trybie oraz terminie na wniesienie odwołania wraz ze wskazaniem organu odwoławczego. Powyższe działanie jest niezgodne z ww. przepisami k.p.a. oraz ww. ustawy zmieniającej, i świadczy o ich niedostatecznej znajomości. Odpowiedzialnym za powstanie tej nieprawidłowości jest pracownik Urzędu prowadzący przedmiotową sprawę. Należy również wskazać na brak dostatecznego nadzoru ze strony bezpośredniego przełożonego ww. osoby, który również nie zauważył ww. braku.

[dowód: akta kontroli str.: 415, 419]

Jak wskazano powyżej przedmiotem wniosku, w wyniku którego wydano decyzję zmieniającą nr 1, było dodanie do treści rozstrzygnięcia z dnia 3 listopada 2015 r. kolejnego pojazdu asenizacyjnego. Niemniej jednak, co opisano w części I niniejszego dokumentu, w zakresie dotyczącym postępowania zakończonym udzieleniem zezwolenia nr 6, przepis art. 9 ust. 1 i ust. 1aa u.c.p.g. nie daje podstaw do tego aby rozstrzygając w przedmiocie udzielenia zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych wskazywać konkretne pojazdy asenizacyjne, przy pomocy których działalność ta miałaby być prowadzona. Tym samym brak jest podstaw do wydawania w powyższym zakresie decyzji opartych na art. 155 k.p.a., tj. decyzji które zmieniają ostateczne rozstrzygnięcie nie dotycząc jednakże jego istoty (tj. nie rozszerzają, nie zawężają ani w jakikolwiek inny sposób nie modyfikują przyznanego uprawnienia lub nałożonego obowiązku, prowadząc tym samym do ponownego rozstrzygnięcia sprawy) a jedynie modyfikują jego treść (np. poprzez zmianę lub dodanie kolejnej stacji zlewnej, wskazanie aktualnego adresu zamieszkania/siedziby przedsiębiorcy, lub zmiany terminu obowiązywania w ramach 10 lat wskazanych w art. 9 ust. 1b u.c.p.g.) w ramach stanu faktycznego ustalonego na dzień wydania zmienianego orzeczenia. Nie można bowiem dokonać zmian w zakresie, który nie może stanowić przedmiotu orzekania. Zgodnie z art. 61a § 1 k.p.a. gdy żądanie wszczęcia postępowania pochodzi od podmiotu niebędącego stroną postępowania, lub gdy z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ winien wydać postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. Na gruncie niniejszej sprawy wnioski z dnia 6 czerwca 2016 r. niewątpliwie pochodził od strony postępowania w związku z czym należy wykluczyć pierwszą z ww. przesłanek. Niemniej jednak nie można wykluczyć drugiej z nich, tj. *innych uzasadnionych przyczyn*, rozumianych jako takie sytuacje, z których z przyczyn oczywistych wynika przeszkoda do wszczęcia postępowania, np. (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) brak przepisu, który umożliwia władcze rozstrzygnięcie organu w żądanym przedmiocie²⁸. Zmian można bowiem dokonywać, jak zaznaczono powyżej, tylko w zakresie który mógł zostać skonkretyzowany w drodze decyzji.

Tym samym, mając na uwadze art. 61a § 1 k.p.a., Burmistrz Karpacza po otrzymaniu podania z dnia 6 czerwca 2016 r. winien odmówić wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie zmiany swojej ostatecznej decyzji z dnia 3 listopada 2015 r. Niemniej jednak kontrolowany organ nie zastosował ww. przepisu i wydał decyzję zmieniającą nr 1. Przyczyną powstania powyższej nieprawidłowości była niezajomość art. 61a § 1 k.p.a. przez pracownika prowadzącego niniejszą sprawę oraz brak należytego nadzoru ze strony bezpośredniego przełożonego. Za przyczynę powstania opisanej nieprawidłowości należy również uznać fakt

27 Mając na uwadze art. 16 i art. 18 przedmiotowej ustawy.

28 Patr.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 czerwca 2019 r. sygn. I GSK 1640/18 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. IV SA/Po 620/19.

określenia w rozstrzygnięciu zezwolenia nr 6 pojazdów asenizacyjnych (poprzez wskazanie ich nr rejestracyjnych) jakich posiadacz zezwolenia może używać.
[dowód: akta kontroli str.: 303-328, 392-402]

W wyniku kontroli ustalono, że adresatem decyzji zmieniających nr 1 i nr 2 jest ten sam podmiot – tj. posiadacz zezwolenia udzielonego decyzją z dnia 3 listopada 2015 r. Wówczas prowadzone postępowanie otrzymało znak: *IGN.6233.1.2015*, które to oznaczenie odpowiadało dyspozycji § 5 ust. 3 – ust. 5 Instrukcji Kancelaryjnej, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. Nr 14, poz. 67). Ponadto, zgodnie z § 5 ust. 1 i ust. 2 Instrukcji Kancelaryjnej, znak danej sprawy jest stałą cechą rozpoznawczą akt danej sprawy tj. dokumentacji która została przypisana do danej sprawy i odpowiednio oznaczona.

Zgodnie z art. 1 pkt 1 i art. 104 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej co do zasady załatwia sprawę administracyjną w drodze decyzji administracyjnej (chyba że przepisy k.p.a. stanowią inaczej). Tym samym należy wskazać, że każde podanie w sprawie, w której przepisy szczególne przewidują dokonanie rozstrzygnięcia w formie aktu administracyjnego, wszczyna odrębne postępowania administracyjne (stanowi odrębną sprawę administracyjną).

W wyniku czynności kontrolnych stwierdzono, że sprawy zakończone wydaniem decyzji zmieniających nr 1 i nr 2 były prowadzone pod tym samym znakiem sprawy co sprawa zakończona wydaniem decyzji z dnia 3 listopada 2015 r. Powyższe działanie było niezgodne z ww. regułą („jedna sprawa – jedna decyzja”) oraz z § 5 ust. 3 pkt 3 i pkt 4 Instrukcji Kancelaryjnej, które stanowią że znak sprawy obejmuje m. in. kolejny numer wynikający ze spisu spraw oraz cztery cyfry roku kalendarzowego, w którym się ona rozpoczęła. Podania, na podstawie których wydano decyzje zmieniające nr 1 i nr 2, wpłynęły do Urzędu w dniach 17 czerwca 2016 r. oraz 8 lutego 2017 r., w związku z czym (mając na uwadze ww. przepisy Instrukcji Kancelaryjnej) oznaczenia spraw wszczętych na ich podstawie winny wskazywać na 2016 i 2017 rok i na kolejne numery spraw prowadzonych pod symbolem klasyfikacyjnym 6233, nie zaś na znak sprawy wszczętej i zakończonej w 2015 roku.

Przyczyną powstania opisanych nieprawidłowości była niewystarczająca znajomość przepisów Instrukcji Kancelaryjnej przez osobę prowadzącą ww. postępowania, oraz brak dostatecznego nadzoru nad nią ze strony bezpośredniego przełożonego.
[dowód: akta kontroli str.: 103, 392, 400, 403, 415]

W podaniu z dnia 19 grudnia 2019 r. posiadacz zezwolenia nr 5 wniósł o jego zmianę polegającą na dodaniu kolejnej stacji zlewnej. W udzielonym mu decyzją z dnia 6 sierpnia 2018 r. zezwoleniu, w pkt VI (zgodnie z dyspozycją art. 9 ust. 1aa u.c.p.g.), określono, że nieczystości zebrane ze zbiorników bezodpływowych będą transportowane do stacji zlewnych w Piechowicach, Mysłakowicach oraz Jeleniej Górze. Z pkt 4 ww. podania wynika, że kolejna stacja zlewna, do której byłyby transportowane nieczystości ciekłe, mieści się w Kowarach. Niemniej jednak z § 1 dołączonej do wniosku umowy, jaką posiadacz zezwolenia nr 5 zawarł z podmiotem administrującym ww. stacją zlewną dnia 6 listopada 2018 r., wynika co następuje, cyt.:

Odbiorca zobowiązuje się przyjąć ścieki z przenośnych systemów sanitarnych znajdujących się na terenie gminy Mysłakowice do punktu zlewnego znajdującego się na terenie oczyszczalni ścieków w Kowarach (...)

Mając na uwadze powyższe, w tym uwagi zawarte w poprzednim akapicie, należy wskazać, że o ile wnioskowana ww. podaniem zmiana decyzji z dnia 6 sierpnia 2018 r. polegająca na dodaniu

kolejnej stacji zlewnej była, na gruncie art. 155 k.p.a. dopuszczalna, to z treści umowy jaką do podania z dnia 19 grudnia 2019 r. załączył wnioskodawca nie wynikało aby posiadacz zezwolenia nr 5 mógł dostarczać do stacji zlewnej w Kowarach nieczystości ciekłe zebrane na terenie gminy Karpacz. Zgodnie z art. 8 ust. 2a u.c.p.g. przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie zezwolenia w zakresie wskazanym w art. 7 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną. Nie jest przy tym istotne miejsce położenia tej stacji zlewnej a jedynie fakt, że zobowiązuje się ona przyjąć nieczystości pochodzące ze zbiorników bezodpływowych położonych na terenie gminy, do której organu wykonawczego zwrócono się z podaniem o udzielenie zezwolenia. Brak powyższej deklaracji skutkuje niewypełnieniem dyspozycji art. 8 ust. 2a u.c.p.g. co z kolei czyni wnioskowaną zmianę niedopuszczalną. Przepis art. 155 k.p.a. zawiera pozytywne przesłanki, które muszą być spełnione aby na jego podstawie można było wydać decyzję zmieniającą. Pozytywne przesłanki to: zmianie podlegać ma decyzja ostateczna przyznająca uprawnienie stronie, brak sprzeciwu strony co do zmiany decyzji, za zmianą przemawia interes społeczny lub słuszny interes strony. Negatywna przesłanka, której wystąpienie czyni wydanie w powyższym trybie decyzji niedopuszczalnym, to przepis szczególnie, który sprzeciwia się zmianie decyzji we wnioskowanym zakresie. Jak wskazano wcześniej istotą zmiany decyzji, dokonywanej na podstawie art. 155 k.p.a., jest modyfikacja podjętego rozstrzygnięcia jednakże bez naruszania jego istoty. Zezwoleniem nr 5 Burmistrz Karpacza przyznał jego posiadaczowi prawo do wykonywania określonego rodzaju działalności, w oznaczonych ramach czasowych i pod określonymi warunkami. Tym samym wnioskując o zmianę tych warunków, oraz mając na uwadze fakt, że na etapie ubiegania się o udzielenie zezwolenia było konieczne udokumentowanie ich spełnienia, posiadacz zezwolenia winien również wykazać ich spełnienie w zakresie żądanych zmian. Jak wskazano powyżej posiadacz zezwolenia nr 5 nie udokumentował, że stacja zlewna w Kowarach, o dopisanie której do posiadanego zezwolenia wnioskował, deklaruje przyjmowanie nieczystości ciekłych jakie zbierze on ze zbiorników bezodpływowych położonych na terenie gminy Karpacz. Tym samym, mając na uwadze art. 155 k.p.a. i art. 8 ust. 2a u.c.p.g., wydanie przez Burmistrza Karpacza decyzji zmieniającej nr 4 było niedozwolone. Prawidłowym działaniem, w świetle ww. dokumentów, powinno być wezwanie posiadacza zezwolenia nr 5, na podstawie art. 8a ust. 1 pkt 1, do udokumentowania gotowości odbioru przez ww. stację zlewną nieczystości ciekłych zebranych z terenu Gminy Karpacz (a w przypadku braku odpowiedzi na ww. wezwanie – wydanie decyzji odmownej). Powyższych działań kontrolowany organ nie podjął.

Przyczyną powstania opisanej nieprawidłowości była nierzetelna analiza dokumentacji dołączonej do podania z dnia 19 grudnia 2019 r. przez pracownika prowadzącego przedmiotową sprawę, niewystarczająca znajomość ww. przepisów k.p.a. oraz brak wystarczającego nadzoru ze strony bezpośredniego przełożonego.

Na marginesie należy dodać, że decyzja zmieniająca nr 4 nie zawierała pouczenia o prawie do zrzeczenia się odwołania wraz z określeniem skutków takiego zrzeczenia się (czego wymaga art. 107 § 1 pkt 7 k.p.a. w brzmieniu obowiązującym od 1 czerwca 2017 r.), jak również nie zawierała adnotacji o zwolnieniu z opłaty skarbowej, które to uchybienie opisano powyżej. W zakresie ww. okoliczności aktualne pozostają uwagi jakie w tym zakresie zawarto w powyższych akapitach.

[dowód: akta kontroli str.: 422 - 430]

III. Terminowość postępowań objętych kontrolą.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Jeżeli sprawa wymaga postępowania wyjaśniającego załatwienie sprawy powinno nastąpić w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej w ciągu

dwóch miesięcy od dnia jej wszczęcia (art. 35 § 3 k.p.a.)²⁹. Do ww. terminów nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa na dokonanie określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania, okresów mediacji oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu. Jeżeli organ nie jest w stanie załatwić sprawy w ww. terminie jest on obowiązany do wyznaczenia nowego terminu, podać przyczyny zwłoki, oraz (w stosunku do postępowań wszczętych od dnia 1 czerwca 2017 r.)³⁰ pouczyć o prawie do wniesienia ponaglenia (art. 36 § 1 k.p.a.).

Mając na uwadze opisane powyżej zasady, w poniższej tabeli zawarto zestawienie obrazujące przebieg poszczególnych postępowań.

Oznaczenie postępowania	Data wpływu wniosku	Wezwania organu (data doręczenia wezwania/data wpływu odpowiedzi)			Termin wyznaczony na podstawie art. 36 § 1 k.p.a. (data pisma/nowy termin)	Data wydania decyzji
		art. 64 § 2 k.p.a.	art. 50 § 1 k.p.a.	art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy u.c.p.g.		
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji nr 1	22 października 2015 r.	-----			-----	3 listopada 2015 r.
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji nr 2	2 listopada 2015 r.	9 listopada 2015 r./ 25 listopada 2015 r.	-----		-----	2 grudnia 2015 r.
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji nr 3	6 czerwca 2017 r.	-----			-----	5 lipca 2017 r.
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji nr 4	11 lipca 2017 r.	-----			-----	18 lipca 2017 r.
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji nr 5	9 lipca 2018 r.	1 sierpnia 2018 r./ 2 sierpnia 2018 r.	-----		-----	6 sierpnia 2018 r.
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji nr 6	26 listopada 2018 r.	-----			-----	3 grudnia 2018 r./ 7 stycznia 2019 r. (decyzja wydana na podstawie art. 133 k.p.a. w wyniku odwołania otrzymanego dnia 31 grudnia 2018 r.)
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji nr 7	22 października 2019 r.	-----			-----	30 października 2019 r.
Postępowanie						

²⁹ Należy wskazać, że przepisy k.p.a. nie określają jakichkolwiek wytycznych pozwalających uznać daną sprawą za szczególnie skomplikowaną, oraz nakazujących aby organ w jakikolwiek sposób powiadomił o tym fakcie stronę. Działania w powyższym zakresie są jego uprawnieniami dyskrecyjnymi.

³⁰ Zgodnie z art. 1 pkt 8 w zw. z art. 16 i art. 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. poz. 935).

zakończone wydaniem decyzji nr 8	13 stycznia 2020 r.	-----	-----	12 lutego 2020 r.
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji zmieniającej nr 1	17 czerwca 2016 r.	-----	-----	27 czerwca 2016 r.
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji zmieniającej nr 2	8 lutego 2017 r.	-----	-----	14 lutego 2017 r.
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji zmieniającej nr 3	29 października 2018 r.	-----	-----	5 listopada 2018 r.
Postępowanie zakończone wydaniem decyzji zmieniającej nr 4	19 grudnia 2019 r.	-----	-----	2 stycznia 2020 r.

Mając na uwadze powyższe zestawienie należy wskazać, że wszystkie poddane kontroli postępowania zostały zakończone terminowo.

Na podstawie ustaleń kontroli, w celu dalszego usprawnienia realizacji kontrolowanego zadania należy:

1. Opracować oraz udostępnić wzór wniosku o udzielenie zezwoleń wskazanych w ustawie u.c.p.g. zgodny z obowiązującymi przepisami.
2. Rzetelnie weryfikować terminowe uiszczenie należnych z góry opłat skarbowych, a w przypadku braku ich uiszczenia we właściwy sposób wzywać o ich zapłatę oraz odpowiednio dokumentować podjęte czynności w aktach postępowań
3. Czynności, z których nie sporządza się protokołu, a które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia spraw dokumentować w aktach postępowania w formie podpisanej przez pracownika adnotacji.
4. Rzetelnie weryfikować spełnienie przez otrzymane wnioski wymogów formalnych, a w przypadku stwierdzenia braków wzywać do ich uzupełnienia we właściwym trybie, zwracając uwagę na to aby wezwania zawierały wszystkie wymagane elementy.
5. Weryfikację spełnienia przez poszczególnych wnioskodawców warunków koniecznych do uzyskania zezwolenia przeprowadzać w toku postępowania i we właściwym trybie.
6. Rzetelnie weryfikować treść wniosków o udzielenie zezwoleń oraz dokumentów przedkładanych wraz z nimi, w szczególności pod kątem wymogów określonych w aktach prawa miejscowego, i w razie potrzeby podejmować w toku postępowania działania wyjaśniające.
7. W udzielanych zezwoleniach uwzględniać tylko te elementy, które wynikają z przepisów k.p.a. oraz u.c.p.g.
8. Określać ramy czasowe obowiązywania poszczególnych zezwoleń zgodnie z żądaniami wnioskodawców, a jeżeli byłoby to niemożliwe powiązać je z datami wydania poszczególnych decyzji.
9. Na wydawanych decyzjach zamieszczać właściwe adnotacje w przedmiocie opłat skarbowych.
10. Rzetelnie analizować otrzymywane wnioski o zmiany udzielonych zezwoleń, w szczególności w zakresie tego czy przedmiot żądania może być rozstrzygnięty w formie aktu

administracyjnego.

11. We właściwy sposób określać znak poszczególnych spraw.

12. Rozważyć zwiększenie nadzoru bezpośredniego przełożonego nad pracownikiem Urzędu realizującym zadania stanowiące przedmiot niniejszej kontroli.

Proszę o poinformowanie o sposobie wykonania powyższych zaleceń, lub o przyczynach ich niewykonania, w terminie **do 27 lipca 2020 r.** (art. 49 ustawy o kontroli w administracji rządowej).

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

/-/

Jarosław Obremski